

skeligt at ændre på den sammensætning, der er lagt op til, uden at der så opstår andre problemer i forhold til andre interessenter i den her sammenhæng.

Formanden:

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

SF's ordfører på denne sag, hr. Ole Sohn, kan desværre ikke være til stede, men jeg vil på hans vegne meddele, at SF kan støtte forslaget, idet vores ordfører især lægger vægt på den øgede regnskabskontrol, som bliver konsekvensen af en gennemførelse af forslaget.

Formanden:

Så er det hr. Jann Sjursen som ordfører.

Jann Sjursen (KD):

Kristendemokraterne kan støtte det fremsatte lovforslag. Vi synes, det er fint, at man fremmer en øget investorbeskyttelse, samtidig med at man altså også etablerer en regnskabskontrol, et børspoliti, som kan være med til at sikre, at den offentlige kontrol kan ske fyldest på en god måde i forhold til de forskrifter, der er givet på området, og ikke mindst med hensyn til de internationale regnskabsstandarder, som bliver stadig mere vigtige, også for vort eget samfund.

Det andet, vi synes er godt ved forslaget, er, at man får skabt en ensartethed i rådsstrukturen inden for tilsynet med den finansielle sektor. Det er i sig selv for os at se med til at styrke tilsynet, at man får gjort rådsstrukturen mere ensartet, og dermed kan man sige, at det også medvirker til det overordnede formål, som vi ser med lovforslaget, nemlig at styrke regnskabskontrollen i det hele taget.

På den baggrund er vi positive over for lovforslaget og kan støtte det, men vil selvfølgelig gerne under udvalgsarbejdet se nærmere på de spørgsmål, som det kan give anledning til at rejse, og som også er blevet rejst i nogle af hørings-svarene.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for den positive behandling, lovforslaget har fået.

Det er et omfattende lovforslag, som også hr. Frode Sørensen var inde på. Vi kalder det jo i daglig tale børspolitiet. Det har været vejet me-

get frem og tilbage, om nu snittet ligger, som det skal. Det kan der jo altid være en diskussion om. Men jeg vil gerne sige, at når man taler om forbrugernes repræsentation i Fondsrådet, så øger vi jo faktisk forbrugernes repræsentation med 1, så de nu har 2.

Men endnu en gang tak for den tilgang, som man har til den her lovgivning. Jeg synes, det er vigtigt for harmoniseringen af det indre marked på den finansielle sektors område, at vi får dette gennemført.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af lovforslag nr. L 216: Forslag til lov om CO₂-kvoter.

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 31/3 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Kim Andersen (V):

Det lovforslag, vi her har til behandling, lovforslag nr. L 216 om CO₂-kvoter, er jo et udslag af EU's beslutning om at indføre et fælles EU-kvotemarked i EU-området, så vi på en omkostningseffektiv måde kan leve op til vores internationale klimaforpligtelser.

Kl. 11.10

Vi har i Danmark påtaget os en meget ambitiøs klimamålsætning, som vi i Venstre står bag. Den går ud på, at vi i perioden 2008-2012 skal reducere CO₂-udledningen i forhold til basisåret 1990 med hele 21 pct. Det er i sandhed meget ambitiøst for et land uden naturlige energiresourcer og med en meget stor eksportrate.

Men vi har også nogle internationale klimaforpligtelser, og vi er af den opfattelse, at der skal gøres en målrettet og helhjertet indsats for at imødegå de risici, der er ved en fortsat vækst i CO₂-udledningen. Derfor står vi også bag klimapolitikken. Det forslag, der her er fremsat, og som dækker CO₂-kvoteordningen i perioden 2005-2007, er en indkøringsfase, som tager sigte på, at vi i perioden 2008-2012 også reelt vil kunne leve op til vores reduktionsforpligtelser på CO₂-udledningsområdet.

Men det er for Venstre meget vigtigt, at vi tilrettelægger vores klimapolitik på en sådan måde, at vi får mest miljø for pengene, som det også fremgår af den klimastrategi, som blev vedtaget her i Tinget sidste år. Der skal være fleksibilitet for virksomhederne, så man kan effektivisere og rationalisere sin produktion og lave energibesparelser, så man kan tilrettelægge sin produktion internationalt, og så man kan opnå energibesparelser.

I det hele taget er det vigtigt, at vi ser det her lovforslag og det, der følger efter for perioden 2008-2012, i et overordnet perspektiv som den EU-ordning, det reelt er.

Det er en EU-aftale, og de aftaler, der vil skulle laves med lande og landegrupper uden for EU med hensyn til Clean Development Mechanism og Joint Implementation og den slags, skal også ses overordnet. Det er ikke en dansk sammenhæng alene, det er i høj grad en international.

Forslaget vil reducere udledningen med omkring 3 mio. t i forhold til udledningen sidste år med næsten 6 mio. t CO₂ om året fra 2005 til 2007. Det er en reduktion på 15 pct. i forhold til den forventede samlede udledning fra de omfattede sektorer.

Det fremgår også af forslaget, at kvoten fastsættes, så de virksomheder, som bliver omfattet af den nye kvoteregulering, samlet kan udlede 33,5 mio. t pr. år fra 2005 til 2007. Deraf bliver de 30,8 mio. t tildelt som gratiskvoter til eksisterende virksomheder, 1,7 mio. t vil blive bortauktioneret og 1 mio. t vil blive placeret i en pulje til vækst og fornyelse, sådan at der også tages højde for, at vi fortsat kan have en økonomisk vækst i vores samfund inden for den fastlagte klimapolitik, og dermed også mulighed for at skabe nye arbejdspladser. Ikke mindst dét er også vigtigt for Venstre.

Det tages der højde for med det fremsatte forslag, og Venstre kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Kim Andersen i forbindelse med fremsættelsen af den såkaldte allokeringssplan - det er jo et must, at vi skal aflevere en allokeringssplan, en fordelingsplan til EU til godkendelse - hvorledes hr. Kim Andersen kan se, at den præcis peger frem imod den egentlige periode 2008-2012, for det er sådan set grundlaget for, at allokeringssplanen skal give et retvisende billede af, hvordan vi når frem til reduktionsmålene i den sene periode.

Med de tal, som regeringen opgiver i allokeringssplanen, forekommer det mig at være temmelig letsindigt at påstå, at man hermed har angivet og anvist modellen for det fremtidige arbejde.

Kl. 11.15

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Direktivet, som ligger til grund for det forslag, vi her har til behandling, specificerer ikke præcist krav om, hvordan landene indretter deres kvoter i perioden 2005-2007. Man skal være på vej mod medlemslandenes respektive forpligtelser til opfyldelse af den fælles klimaforpligtelse og de enkelte landes klimaforpligtelser i perioden 2008-2012. Kvotespillet vil medføre en reduktion på 3 mio. t i forhold til 2003 og næsten 6 mio. t CO₂ om året fra 2005-2007.

Det er altså en reduktion på 15 pct. i forhold til den forventede udledning fra de omfattede sektorer, og niveauet er fastlagt under hensyntagen til virksomhedernes konkurrenceevne, muligheder for at sætte nye produktioner i gang og skabe flere arbejdspladser, men samtidig viser det altså ifølge min bedste overbevisning vejen frem mod de mål, vi skal have indfriet i perioden 2008-2012.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Så bliver jeg nødt til at spørge, om ikke hr. Kim Andersen er enig i, at det udgangspunkt, man skaber her for reduktionen, er et lidt kunstigt begreb, for den aktuelle udledning i dag forhøjer man jo med de forventede aktivitetsstigninger, der må være i samfundet, og når man så kommer op til det, begynder man at reducere derfra, sådan at det udgangspunkt, vi faktisk præsenterer her i planen, er sådan, at når man har reduceret, ender man rent faktisk med en højere udledning end den, vi kender i dag.

Det må da virke mystisk på folk ude i det åbne land, at de kan sige: Jamen det er en reduktion på så mange procent, og så ender vi alligevel aktuelt med en højere udledning, end vi har i dag. Det må da være mystisk.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Det er altså de principper, som EU's kvotedirektiv giver mulighed for. Det er de principper, der er fulgt i det forslag, vi her har til behandling. Det synes vi er yderst fornuftigt. Vi kan jo ikke bringe verden til standsning, og det skal vi søre heller ikke. Samfundet udvikler sig. Vi har en høj økonomisk vækst. Der skal være plads til, at virksomhederne kan udvikle sig og skabe arbejdspladser. Det tjener os alle sammen i det lange løb.

Vi bruger altså samme principper som også f.eks. England, som fremsætter en kvote på baggrund af en prognose, der indregner virkningen af indregnede politikker. Forskellen er måske her, at Danmarks prognose for den økonomiske vækst er anderledes end i England: Vores er stigende, den engelske er faldende. Men vi holder os samlet inden for direktivets rammer, og det tjener danske interesser.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg forstår, at hr. Kim Andersen er enig i, at klimamålsætningen på minus 21 pct. for 2008-2012 skal fastholdes. Så vil jeg gerne have hr. Kim Andersen til at svare på: Hvilket faktisk udslip skal Danmark ned på i den her periode? Det er punkt 1.

Punkt 2: Hvordan vil hr. Kim Andersen forklare, at det, der er lagt op til i perioden 2005-2007, flugter med dette, når der reelt med det her lovforslag, som det ligger i udkast, bliver givet tilladelse til at øge udslippet med over 2 mio. t om året?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg tror, det er vigtigt, at vi hele tiden holder os for øje, at der med indførelsen af EU's kvotesystem er lagt op til, at vi i hele EU, ikke bare i Danmark, men i hele EU, skal have en omkostningseffektiv opfyldelse af vores fælles klimaforpligtelser. Samtidig får vi muligheden for Clean Development-principperne og Joint Implementation, og skal der på et senere tidspunkt

laves en aftale med Rusland om opkøb af CO₂-kvoter i Rusland, er det ikke noget, der indgås mellem Danmark og Rusland; så er det noget, der indgås på EU-plan mellem EU og Rusland.

Her vil vi kunne - med den linje, der er lagt i den hjemlige allokeringsplan - nå de mål, som jeg på Venstres vegne her i dag har vedkendt mig at vi skal nå i perioden fra 2008-2012. Vi må også fra begyndelsen af perioden, altså i 2008, påregne, at der vil blive færre kvoter til industrien, og at industrien til den tid vil skulle udlede mindre.

Kl. 11.20

Men vi introducerer princippet med det her forslag, og vi bevæger os på den rigtige vej, samtidig med at vi fastholder muligheden for en relativt høj økonomisk vækst og dermed flere arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kan forstå, at hr. Kim Andersen mener, at der vil komme lidt færre kvoter til industrien i 2008-2012. Industrien er vel, det vil jeg gerne have bekræftet, dem, der har lov til at have ekstra plads, sådan som det er lavet her.

Skal elværkerne også have lavere kvoter i 2008? Det er spørgsmål 1.

Spørgsmål 2: Skal trafikken inddrages? Skal landbruget inddrages? Skal husholdningerne inddrages? Eller skal det hele købes i Rusland, som i øvrigt ikke vil sælge, eller gennem CDM?

Bare hovedlinjerne, tak.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg tror, det er vigtigt at slå fast, at det, vi her har til behandling, er lovforslag nr. L 216 om CO₂-reduktioner, som omfatter perioden 2005-2007. Det er jo sådan, at de erfaringer, vi nu gør os i den kommende periode, skal evalueres. Så vil regeringen senere barsle med, hvordan vi opfylder de resterende mål i perioden 2008-2012.

Men jeg er enig med fru Anne Grete Holmsgaard i, at man må påregne, at industrien vil blive tildelt færre gratiskvoter, og at der i øvrigt til den tid vil skulle iværksættes en række instrumenter til opnåelse af de meget ambitiøse måltal, som er sat, og som vi vedkender os. Vi skal jo til næste år til at se på et nyt bygningsregulativ, og her skal vi da bestemt også have klimapolitiske målsætninger for øje.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Når hr. Kim Andersen siger, at der er flere instrumenter, der selvfølgelig skal i spil, så kan jeg forstå det svar sådan, at de instrumenter, der skal tages i brug for netop at nå det meget ambitiøse måltal, er trafik, landbrug og husholdning, som netop fru Anne Grete Holmsgaard var inde på. Er det nogle af de ting, der også skal i spil?

For jeg går ud fra, at når vi nu sætter det her direktiv i gang og begynder at implementere nogle af de ting, som vi har talt om gennem længere tid, så ser man selvfølgelig også over en lang og længere periode, for de mål, vi skal nå, er ambitiøse. Så jeg går ud fra, at man har gjort sig nogle overvejelser allerede på nuværende tidspunkt om, hvilke instrumenter der skal i spil.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg tror, det er vigtigt at holde sig for øje, at det forslag, vi her har til behandling i salen, er lovforslag nr. L 216, lov om CO₂-kvoter, fremsat af økonomi- og erhvervsministeren. Det dækker perioden 2005-2007. Det angiver en klar retning til opfyldelse af regeringens klimamålsætning, og det står vi i Venstre bag.

Det er sådan, at vi skal evaluere denne lovgivning og i det hele taget i 2006 fremlægge en ny plan for, hvordan vi så kommer igennem perioden 2008-2012, således at vi opfylder målsætningerne.

Jeg tror, det er for tidligt på nuværende tidspunkt at komme med helt præcise meldinger om, hvordan vi når de ambitiøse mål. Jeg tror, vi har brug for at indhøste nogle erfaringer i perioden 2005-2007, sådan som det her lovforslag lægger op til.

Men jeg er for så vidt enig i det, som ligger bag fru Bodil Kornbeks spørgsmål. Jeg tror, vi skal tage en række instrumenter i anvendelse for at opnå det, som jeg er enig med fru Bodil Kornbek i er nogle meget ambitiøse klimamål.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Skal jeg forstå det meget lange svar således, at man altså selvfølgelig har gjort sig nogle overvejelser over, hvilke instrumenter der eventuelt kommer i spil. For det, jeg spørger til, og som jeg også hører fru Anne Grete Holmsgaard spørge ind til, er bare det overordnede. Vi taler ikke om decideret planlægning nu og siger, at nu skal

man være låst fast, men vi spørger, om man i hvert fald har lagt nogle sigtelinjer klar til, hvilke sektorer og hvilke områder der også skal drages ind i det her.

Så hr. Kim Andersen er enig i, at vi selvfølgelig også skal se på både trafik, landbrug og husholdning osv.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Den konklusion, som fru Bodil Kornbek her til slut drager af sit spørgsmål, står for fru Bodil Kornbeks egen regning. Det kunne ikke udledes af det svar, jeg gav før.

Jeg tror, der skal iagttages en række instrumenter, hvilket jeg har sagt til både fru Anne Grete Holmsgaard og til fru Bodil Kornbek, men jeg tror, det er nødvendigt, at vi, inden vi lægger os fast på, hvilken karakter og rækkevidde disse instrumenter skal have, da indhøster alle de erfaringer, det er muligt at indhøste på baggrund af det lovforslag, vi her har til behandling, altså CO₂-kvotelovens virkning i perioden 2005-2007.

Formanden:

Så er det hr. Erik Mortensen som ordfører.

Kl. 11.25

Erik Mortensen (S):

Lovforslaget skulle jo i bund og grund handle om at implementere EU's direktiv om fordeling- og forordning - af handel med drivhusgasser, og det er vi selvfølgelig helt med på.

Men når ministeren i sin skriftlige fremsættelse siger, at lovforslaget bl.a. bygger på hensynet til regeringens miljøprofil, så begynder det nok at knibe med at finde den rette grimasse. For under det seneste samråd i Energiudvalget, åbne samråd endda, blev det jo ret klart for ikke at sige lysende klart, at hvis regeringen overhovedet har en miljøprofil, er det bestemt ikke en miljørigtig profil.

I EF-direktivet står det ganske klart, at den alokeringsplan - fordelingsplanen over CO₂-kvoter - som regeringen skal fremsende til godkendelse, skal vise, at landet er på vej til at opfylde forpligtelsen, også i perioden 2008-2012. Der har vi faktisk svært ved at se den her strømpil, som burde være i det fremsendte materiale; ikke mindst, fordi man med det foreliggende forslag tager udgangspunkt i en aktivitetsstigning i samfundet, som så vil afføde et yderligere CO₂-udslip. Ud fra dette forventede større udslip, be-

gynder man så - fra toppen - at begrænse det fremtidige udslip.

Vi er selvfølgelig også tilhængere af en øget aktivitet i samfundet, men det behøver jo ikke nødvendigvis også at blive fulgt op af en øget CO₂-udledning. Det var jo netop de erfaringer, vi gjorde med SR-regeringen, at man udmærket kunne have vækst uden samtidig også at have et øget CO₂-udslip.

Men med den foreslåede reduktionsmodel får vi faktisk et større udslip, efter at man har reduceret - større end det udslip, vi kender i dag. Det svarer faktisk lidt til den mand, som op mod jul frygter, at han vil tage 10 kg på hen over julen. Da han så kommer på den anden side af nytår, registrerer han, at han kun har taget 5 kg på, og han konkluderer derefter, at han har tabt 5 kg. Det er jo en dårlig model at arbejde frem efter. Han burde jo have lagt en lidt mere realistisk plan, hvis han havde nogle ønsker om at kontrollere sin vægt. På samme måde burde regeringen nok også have inddraget nogle flere elementer og mere klare elementer i de perspektiver, som man prøver at opstille, også for den sidste periode, nemlig 2008-2012.

Men det finder vi ikke den her. Vi ser bl.a. ikke, hvordan den ønsker at tackle den erkendte manko, som vi altså har i vores CO₂-regnskab, en manko, som primært opstår på grund af den forventede stigning i el-eksporten til Norge og Sverige. Det er selvfølgelig også en forventning. Her kunne man jo godt opstille krav om, at disse lande betalte med egne kvoter for at modtage vores overproduktionsstrøm, som i øvrigt primært er produceret på kulraft.

Vi ser jo heller ikke, at regeringen ønsker at inddrage de allerede vedtagne vindmølleinitiativer i regnskabet. I det hele taget får man indtryk af, at viften af vedvarende energitiltag på ingen måde indgår i regeringens katalog over de håndtag, som man jo skal have, og som man kan bruge og skruer på for at formindske CO₂-udledningen.

Endelig savner vi faktisk også et sigtemål igennem løbende reduktion af kvoterne og en stigning i prisen, et sigte, som dermed kunne animere CO₂-udlederne til at gøre noget ved sagen og nedbringe udslippet.

Med størrelsen af de tildelte gratiskvoter er det endda meget svært at se, hvordan der skulle opstå et decideret marked, for et marked opstår jo kun, når der er noget at efterspørge, altså hvis der er en mangelsituation. Det bliver der jo ikke, hvis alle har fået rigeligt med kvoter, og det er

måske nok en situation, som vi har bragt os selv i her.

Så samlet set må vi konstatere, at det, som skulle have været et positivt tiltag omkring kvotehandel i EU, nu mere er blevet et forslag, der skal tegne regeringens miljøprofil, og på den baggrund må jeg meddele, at Socialdemokraterne ikke kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg forstår på hr. Erik Mortensens slutbemærkning, at Socialdemokratiet ikke er interesseret i at støtte, at den danske regerings politik til opfyldelse af klimastrategien har en progressiv miljøprofil. Det kommer i sandhed lidt bag på mig, men sådan er altså holdningen fra hr. Erik Mortensen.

Når hr. Erik Mortensen ikke mener, at det her forslag leder i den rigtige retning, så vil jeg gerne spørge hr. Mortensen, om han er af den opfattelse, at lovforslaget ikke lever op til EU's kvotedirektiv om målsætningen i forsøgsperioden 2005-2007. Og jeg vil gerne spørge hr. Mortensen om, hvad Socialdemokratiet ville have budt på i den her situation. Hvor meget mere skulle CO₂-udledningen have været reduceret, og hvor mange flere tusind arbejdspladser skulle vi have mistet i Danmark på den bekostning?

KL 11.30

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Der må jeg sige, at hvis det er regeringens politik, vi skal støtte, så har vi ikke noget primært ønske om det. Specielt med baggrund i, som jeg har nævnt i min ordførertale, at der mangler alt for mange initiativer, initiativer, som er tilgængelige, og som kan bruges som redskaber over for erhvervslivet for at animere dem til selv at nedbringe deres CO₂-udslip.

Vi har som sagt bevist, og OECD har bekræftet det så sent som i 1999, hvor man vurderede over hele perioden, på hvilken måde miljøtiltag i Danmark havde gavnet eller skadet det danske samfund. Konklusionen er jo helt klart, at det ikke har skadet hverken med hensyn til arbejdspladser eller på miljø eller på økonomi. Tværtimod har det selvfølgelig gavnet miljøet.

Så det er ikke nødvendigvis et enten-eller. Man kan, hvis man vil.

Hvorvidt forslaget harmonerer med EU's direktiv eller krav, vil så vise sig, alt efter om det

bliver godkendt, eller der kommer bemærkninger på.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Det skal altså forstås sådan, at hr. Mortensen sætter spørgsmålstejn ved, om lovforslaget i det hele taget er i overensstemmelse med direktivet.

Men med hensyn til virkemidlerne vil hr. Erik Mortensen så ikke afsløre for os her i dag, hvad Socialdemokratiet ville have gjort, hvis man havde været i den situation, at man som regering skulle have fremsat det her forslag. Hvad er det for nogle initiativer, der mangler?

Og samtidig med, at jeg nu noterer den liste, som jeg er overbevist om at hr. Erik Mortensen vil nævne for mig, vil jeg godt bede hr. Erik Mortensen gøre sig overvejelser om, hvad det ville have kostet at indfri en sådan liste, og hvad det ville have haft af afledet virkning beskæftigelsesmæssigt.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Det sidste er jo lidt svært at give et kontant bud på. Det var netop derfor, jeg refererede til OECD's egen undersøgelse og vurdering af hele perioden, hvor vi gennemførte CO₂-afgifterne, med hensyn til hvilken afsmittende virkning det havde på samfundet, økonomien, beskæftigelsen osv. Det var jo positivt. Der var ikke noget at komme efter der, så hvorfor skulle situationen være anderledes i denne omgang her?

Hvorvidt forslaget er i overensstemmelse med EF-direktivet, ja, det kan jeg jo ikke svare på, før EU har godkendt det i givet fald. Men vi savner helt klart et klarere sigte på, hvilke instrumenter man vil bruge. Når jeg siger en bred vifte af VE-initiativer, så kender hr. Kim Andersen dem jo ganske udmærket. Det er ikke kun vindmøller, vi har jo masser af andre initiativer, som bliver bearbejdet mere eller mindre på forsøgsbasis. Det er da klart, at det skal og bør indgå i sådan en politik.

Formanden:

Så er det fru Aase D. Madsen som ordfører.

Aase D. Madsen (DF):

Dansk Folkeparti var positiv over for oprettelsen af det fælleseuropæiske kvotemarked, der er baggrunden for regeringens lovforslag om CO₂-kvoter. Men der skal følges op på og sikres, at de øvrige EU-lande implementerer direktivet efter

samme kriterier, som den danske regering har valgt. Ellers kan lovforslaget medføre, at der også fremover vil være ulige konkurrencevilkår for de danske virksomheder med risiko for, at den økonomiske vækst i Danmark sættes i stå og vi mister arbejdspladser.

Det er i sig selv problematisk, at Danmark har bundet sig til Europas største CO₂-reduktionskrav, når vi samtidig må se i øjnene, at det bliver meget svært i 2006 at få EU til at give den lovede kompensation for, at 1990 var et atypisk år med en meget lav elproduktion og dermed et stærkt begrænset CO₂-udslip.

Man må i øvrigt sige, at det er et uhyre kompliceret forslag, vi behandler i dag, hvor vi så at sige bevæger os på tynd is i ukendt land. Der er ingen forudgående erfaringer med kvotetildelinger og priser og handel, der kan trækkes på i det her tilfælde. Derfor er vi i Dansk Folkeparti tilfredse med, at regeringen tilsyneladende har fundet en afgørelse og løsning på den bundne opgave, som EF-direktivet stiller os over for.

For Dansk Folkeparti er det utrolig vigtigt, at de danske arbejdspladser ikke sættes på spil i den såkaldte prøveperiode fra 2005 til 2007. Men det kræver samtidig, at regeringen hurtigt tager alvorligt fat på at tænke langsigtet i forhold til reduceringsforpligtelsen på 21 pct., der skal være opfyldt i den anden periode fra 2008 til 2012, ikke mindst set på baggrund af de mange virksomheder, der i deres høringssvar har givet udtryk for stærk usikkerhed over for at skulle tage stilling til nye, store investeringer.

Kl. 11.35

Danske virksomheder har allerede nu reduceret deres energiforbrug betragteligt, så det billige reduktionspotentialer er i et vist omfang allerede udtømt i mange virksomheder, så en stram kvotetildeling vil kunne få meget store økonomiske konsekvenser.

Samtidig skal vi huske på, at de danske energi- og CO₂-afgifter allerede i dag er de højeste i den vestlige verden. Derfor vil Dansk Folkeparti under udvalgsarbejdet se på, om lovforslaget reelt medfører en dobbeltregulering gennem samspillet mellem kvotereguleringen, der medfører højere elpriser, og CO₂-afgifterne, som bl.a. høringssvaret fra Landbrugsrådet påpeger det.

Kvoteforslaget skal derfor ses i sammenhæng med skatteforslaget L 229, som behandles umiddelbart efter dette forslag.

Det er tillige sådan, at elforbrugerne ud over energifgifterne i øjeblikket betaler ca. 4 mia. kr. i direkte pristilskud til den miljøvenlige el. Den

regning forøges med ca. 0,5 mia. kr. om året som følge af regeringens aftale af 29. marts med venstrefløjens om bl.a. to store havvindmølleparker.

Dette skal naturligvis også tælles med i de danske klimaomkostninger, og det er disse omkostninger, Dansk Folkeparti fremover skal have indflydelse på.

Dansk Folkeparti støtter regeringens brug af de såkaldte fleksible mekanismer, og vi har i finansloven for 2004 godkendt, at staten køber CO₂-kreditter i forbindelse med de internationale Joint Implementation- og CDM-projekter. På samme måde vil Dansk Folkeparti også være positiv, når regeringen går i gang med at planlægge de konkrete indenlandske tiltag til nedbringelse af CO₂-emissionerne, der skal til for at bringe Danmark nærmere målsætningen på de 21 pct. i 2012.

Til slut vil jeg sige, at vi allerede nu har haft to meget velbesøgte åbne samråd i Det Energipolitiske Udvalg med udgangspunkt i netop dette forslag. Der blev i den anledning rejst mange relevante problemstillinger, som jeg er sikker på også vil blive taget op i det omfattende udvalgsarbejde, vi nu skal i gang med.

I den sammenhæng vil Dansk Folkeparti se meget nøje på, hvilke ændringer den store mængde høringssvar eventuelt kan give anledning til, før Dansk Folkeparti vil give sin endelige tilslutning til dette forslag.

Formanden:

Så er det fru Helle Sjelle som ordfører.

Helle Sjelle (KF):

I Det Konservative Folkeparti er vi meget optaget af, at der er en god og rimelig balance mellem hensynet til miljøet og hensynet til virksomhedernes konkurrenceevne, når vi skal implementere EU's kvotelovgivning.

Efter vores opfattelse har regeringen fremsat et meget fornuftigt forslag, hvor der er en hensigtsmæssig balance mellem netop hensynene til disse ting.

Selve lovforslaget medfører en implementering af EU's kvotedirektiv, en ordning for handel med kvoter for drivhusgasser. Det medfører altså, at der laves et europæisk kvotehandelssystem fra 2005, og kvoterne fordeles efter en national plan, en plan, som dog skal godkendes af Europa-Kommissionen.

Lovforslaget er en central del af opfølgningen på regeringens klimastrategi, en strategi, som

man i hvert fald ikke kan beskyldes for at være uambitiøs.

Som følge af Danmarks ratifikation af Kyoto-protokollen fra 1997 og den efterfølgende byrdefordeling i EU har Danmark en forpligtelse til at reducere den gennemsnitlige årlige udledning af drivhusgasser i perioden frem til 2012 med ikke mindre end 21 pct. Et meget ambitiøst reduktionskrav. Til sammenligning skal EU samlet set reducere med kun 8 pct.

Med hensyn til kvoten for årene 2005-2007 er den fastsat således, at der er en god balance mellem CO₂-reduktioner, konkurrenceforhold og landets økonomi, hvilket giver mulighed for vækst og beskæftigelse.

Hvad så med årene 2008 frem til 2012, kan man naturligvis spørge. Det er efter vores opfattelse for tidligt at sige noget om det endnu. Det afhænger bl.a. af, hvad der sker i 2006, når grundlaget for Danmarks kvoteforpligtelser skal drøftes igen. Det vil også være relevant at inddrage de erfaringer, man har fået på det tidspunkt.

Jeg vil gerne slå fast, at efter Det Konservative Folkepartis opfattelse er der simpelt hen ingen tvivl om, at de store reduktionskrav, som Danmark bliver stillet over for, betyder, at det er nødvendigt, at vi er meget opmærksomme på, at vi får mest muligt ud af de penge, som vi bruger på det her.

Kl. 11.40

Netop anvendelse af systemet med kvoter, herunder de fleksible mekanismer, hvilket er muligt ifølge Kyotoaftalen, er efter vores opfattelse den måde, der bedst kan sikre, at vi overholder vores klimaforpligtelser, og det er vi meget optaget af at vi gør.

Alt i alt er Det Konservative Folkeparti af den opfattelse, at der er en fornuftig balance, som jeg sagde i indledningen, mellem hensynet til miljøet, hensynet til virksomhedernes konkurrenceevne og landets økonomi i det forslag, som regeringen her har fremsat, og derfor støtter vi forslaget.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Fru Helle Sjelle sagde, at det her forslag er en central del af regeringens klimastrategi. Er det så fornuftigt, når det er en central del, altså sådan set det bærende element, at starte med at give så mange kvoter, at CO₂-udslippet vil stige som en konsekvens af det her forslag? Ville det ikke være mere fornuftigt at give lidt færre kvo-

ter, så man havde en rimelig sikkerhed for, at udslippet ville falde og dermed flugte med målsætningen for 2008-2012, som jeg kan forstå at fru Helle Sjelle bakker op om?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Man kan jo altid diskutere, hvordan man helt nøjagtigt skal implementere et direktiv som det her. Men jeg tror altså, det er meget vigtigt, som jeg sagde i indledningen, at man ser på både hensynet til miljøet, hensynet til virksomhedernes konkurrenceevne og landets økonomi. Det er det centrale, og så må vi se, hvilke erfaringer vi får her i den første periode, som vi kan inddrage i den senere periode. Så er der jo også den situation, at vi faktisk har en mulighed for eventuelt at få revideret det grundlag, som vi har fået de nuværende forpligtelser på.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jo, men når man nu siger, at niveauet er, som jeg viser her, i 1998-2002, og vi skal ned, som jeg viser her, i 2008-2012, synes fru Helle Sjelle så, det er mest fornuftigt at starte, som forslaget gør, med at gå opad eller starte med at gå nedad?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Jeg kan kun sige, som jeg sagde før, at det handler om et fornuftigt hensyn til både miljø, landets økonomi og virksomhedernes konkurrenceevne, og vi synes, det ligger på et meget passende niveau, det, vi starter ud med. Men der er heller ikke nogen tvivl om, som jeg sagde i mit indlæg, at vi går efter, at vi selvfølgelig skal opfylde de forpligtelser, vi har. Det er der ikke nogen tvivl om.

Formanden:

Fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

SF betragter EU's kvotedirektiv som et meget vigtigt instrument til at opfylde vores klimaforpligtelser, ja, ikke kun vores, men også de øvrige EU-landes klimaforpligtelser. Vi støttede derfor også i sin tid regeringen i at indgå en aftale og sige ja til kvotedirektivet.

Det var ikke, fordi vi syntes, det var pletfrit. Vi havde ønsket, at en større del af kvoterne skulle i auktion, altså at de, der slipper CO₂ ud, skulle købe kvoterne. Nu endte det med, at alle

kvoterne bortset fra 5 pct. er gratis kvoter, det er gratis udledningstilladelser, man får. Det er så blevet det kompromis, vi tager udgangspunkt i.

Hvis det så rent faktisk skal bruges, således at det fører til reduktioner i EU, de 8 pct., som EU har forpligtet sig til i forhold til Kyoto-protokollen, så er det fuldstændig afgørende, at man starter med at stramme kvoterne i forhold til det faktiske udslip i referenceperioden, altså fra 1998 til 2002. Vi står her, og vi skal her ned. Det kan godt være, vi ikke skal gøre sådan her, vi skal måske gøre sådan her, men vi skal da i hvert fald ikke gøre sådan her, hvis man kan følge mig i mine håndbevægelser. Det er jo desværre det, der er lagt op til med kvoteloftet her, nemlig et øget CO₂-udslip.

Kl. 11.45

Det har regeringen så forsøgt at pakke ind i sådan en smart bogholderimæssig finesse, idet den siger, at det er en besparelse i forhold til det forventede udslip. Hvad er det forventede udslip? Det, der var i 1998-2002? Nej, det forventede er plus 10 millioner. Så man laver den øvelse, at man siger: Her står vi, og vi laver lige en forventning, der er heroppe, og så sænker vi den forventning en lille smule. Vi kommer ganske vist til at stige, men det opdager folk nok ikke. Jo, de, der er interesseret i det, har for længe opdaget det her. Det er simpelt hen bogholderimæssigt svindel, det, der bliver lavet, det er det altså.

Det giver et problem, fordi det betyder, at man skubber et større og større læs foran sig, som skal klares i 2008-2012. Og det er desværre blevet klart, og det er meget trist, at regeringen ikke aner, hvad den skal stille op med perioden 2008-2012.

Nu tror jeg, at enhver regering gerne vil beholde magten, så det vil denne her regering sikkert også, men et eller andet sted håber den, at et eller andet problem forsvinder, eller at det bliver overladt til et andet flertal at skulle tage sig af det her problem. Det duer selvfølgelig ikke. Sagen er jo, at når regeringen siger, at det her er et centralt element i regeringens klimapolitik, ja, så er det næsten regeringens klimapolitik. Derfor er det fuldstændig afgørende, at regeringen siger: O.k., lad os så forhandle om det her.

Sagen er jo også, at chancen for, at pilotperioden 2005-2007 vil komme til at fungere, er meget ringe, fordi vi giver for høje kvoter, tyskerne giver for høje kvoter, stort set alle lande giver for høje kvoter. Det vil sige, at der vil komme et

enormt udbud af kvoter, og der vil være en meget ringe efterspørgsel.

Hvad betyder det? Ja, hvis der er et stort udbud af sko og en ringe efterspørgsel, så betyder det, at prisen falder, og sådan er det også med kvoter. Så det, man sådan set risikerer, er at spille sin pilotperiode på noget, hvor man overhovedet ikke får nogen erfaringer, og det er selvfølgelig et meget stort problem.

Der er ikke forfærdelig meget tid til det her, men en ting til, jeg gerne vil tage op, er, om regeringen virkelig helt alvorligt mener, at den ønsker at lave en aftale om noget så vigtigt som klimakvoter med et smalt flertal. Som det er nu, ser det ud til, at regeringen vil basere sig på Dansk Folkeparti. Det kalder jeg højrisikopolitik på det her område, som har med vilkårene for energiproduktion og energiforbrug at gøre.

Hvis jeg sad uden for det her hus, ville jeg meget gerne have en klar sigtelinje, der hed, at det, vi stiler mod i de kommende år, er sådan og sådan. Men her har regeringen valgt den smalle politik vel vidende, at det her vil blive lavet om ved et regeringsskifte, fordi vi selvfølgelig ikke bare vil slagte hele den klimapolitik og den målsætning, som Danmark med et bredt flertal rent faktisk har tilsluttet sig.

Så synes ministeren ikke, at det ville være en god idé at overveje, om man ikke skulle stille efter et bredere flertal og dermed gå ind i en reel forhandling frem for at kaste sig i armene på Dansk Folkeparti, der jo har erklæret sig lodret uenig i Kyotopolitikken?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg vil gerne spørge SF's ordfører, om SF's ordfører virkelig i ramme alvor vil stå her i Folketingssalen og påstå, at det fremsatte lovforslag ikke er i overensstemmelse med EU's kvotedirektiv. Det var på det nærmeste det, ordføreren fik sagt, men jeg vil gerne bede ordføreren gøre det helt klart: Er det her forslag efter SF's opfattelse i overensstemmelse med kvotedirektivet, eller er det ikke?

Så vil jeg også gerne høre, om det ikke er fru Anne Grete Holmsgaards opfattelse, at det her kompleks skal ses netop i en EU-sammenhæng. Og når fru Anne Grete Holmsgaard nu synes, at regeringens initiativer skulle have haft en anden retning, hvad er det så præcis for nogle tiltag, fru Anne Grete Holmsgaard ville have draget i anvendelse, hvad var det, SF, hvis man havde haft initiativretten på det her område, ville have

lagt frem til Folketinget som indenlandske virkemidler?

Til slut kan jeg bekræfte over for fru Anne Grete Holmsgaard: Jo, VK-regeringen er fulde af fortrøstning til, at man i 2006 og 2007 skal fremlægge en politik på området for, hvordan vi opnår vores klimamål i perioden 2008-2012.

Kl. 11.50

(Kort bemærkning)

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt sige, at det står meget klart i kvotedirektivet, at formålet med kvotedirektivet er at indhente reelle miljøbesparelser på CO₂ og CO₂-ækvivalenter.

Når man så laver et forslag, der er så, kan vi sige, rummeligt, så chancen for, at man faktisk får de besparelser, er nul, så følger man ikke linjen i det, der er hensigten med kvotedirektivet. Men det er klart, at man selvfølgelig kan gå ind på paragraffer og sige, at vi ikke har forbrudt os direkte mod paragrafferne.

Sagen er bare, at Danmark i 2005 ikke vil kunne rapportere tilbage, at man har en udvikling, der flugter med målsætningen i 2008-2012, fordi man forspilder sine chancer, som det er fremsat nu.

Så spørger hr. Kim Andersen mig også: Hvad ville SF have gjort? Ja, vi ville have lavet strammere kvoter. Vi ville have lavet strammere kvoter, sådan at vi havde stilet mod, at man rent faktisk kunne få en handel på det her område. Det var det ene, vi ville have gjort.

Vi ville være gået imod linkdirektivet, som åbner op for, at handelen går ud af EU, og sagt: Lad os bruge denne her mulighed til at øge handelen internt i EU og få en reel handel med det. Desuden ville vi, det har jeg såmænd sagt så mange andre gange, have taget en masse andre initiativer på området, som jeg desværre ikke kan nå at sige her, men hr. Kim Andersen er meget, meget velkommen til at få vores samlede klimapolitik.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Nu har vi jo lige været igennem et forløb med forhandlinger om vandmiljøplan III, og da så vi jo fra venstrefløj en forslag til vandmiljøplan III, som ville koste dansk eksport milliarder af kroner og op mod 27.000 arbejdsløse.

Har fru Anne Grete Holmsgaard et bud på, hvor mange arbejdsløse SF var parate til at ofre, for at få flere indenlandske virkemidler taget i

brug på det her område, for det må jo være det, fru Anne Grete Holmsgaard siger til, når fru Anne Grete Holmsgaard ville have sat gratis-kvoten ned og i det hele taget have gjort sådan, at industrivirksomhederne skulle have købt CO₂-kvoter og ikke have fået en tildeling i forhold til referenceperioden.

Det har en pris, og hvor stor en betaling var fru Anne Grete Holmsgaard og SF parat til at give? Det synes jeg ordføreren skylder et svar på, for ellers er der ikke sammenhæng i argumentationen.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu er det tilfældigvis sådan inden for energipolitikken, at det desværre har taget os 2 år overhovedet at få bevæget Venstre til at sige ja til, at der bliver investeret i vedvarende energi i Danmark med en positiv beskæftigelseseffekt. Det ved hr. Kim Andersen, men han vil gerne skjule det, for han har været inderligt imod det hele vejen igennem, og han har været den skrappeste blokering for, at vi kunne komme i hus med en samlet aftale, hvor der bliver investeret i vindenergi, biogas, energibesparelser osv.

Og hr. Kim Andersen ved udmærket, at vores linje her er at bruge det potentiale, vi har, og samtidig tage vores miljøforpligtelser alvorligt og bruge det som en platform til at investere inden for energisektoren, hvor vi har meget store potentialer.

Så jeg må sige til hr. Kim Andersen, at beskæftigelseseffekten af vores politik vil være positiv.

Formanden:

Så er det hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

Med dette forslag har regeringen tænkt sig, at nu skal der holdes stor energifest, et rigtigt frådseorgie på vores børnebørns og børns bekostning. Det bliver meget varmt på kort sigt, og så bliver det meget koldt på lang sigt, hvis en sådan politik som denne skal gennemføres. Man har i regeringen og hos regeringsblokken valgt den franske Solkonges valgsprog: Efter os syndfloden.

Man står over for en international forpligtelse, som går ud på, at man skal reducere med 21 pct. inden for en forholdsvis overskuelig årrække, og hvad gør man så, når man skal reducere

med 21 pct.? Ja, så fremsætter man et forslag, der medfører en forøgelse.

Jeg håber, at alle kan se problemet. Man skulle foretage en reduktion, og så fremsætter man et forslag om en forøgelse. Det er en helt særegen form for logik, som har indfundet sig. Den regnestok, man har i regeringen, kan omregne en reduktion til en forøgelse.

Det konkrete tal er, at man laver en forøgelse på 2,3 mio. t eller 7,2 pct. inden for den første periode.

Kl. 11.55

Hvis man så troede på, at regeringen ville overholde sine internationale forpligtelser, og i øvrigt troede på, at regeringen også ville være regering om 2, 3, 4 og 5 år - det tror jeg nu ikke er specielt realistisk, det håber jeg i hvert fald ikke - så skulle regeringen jo der efterfølgende reducere med ikke alene de 21 pct., men også med de 7,2 pct. oveni. Det er der naturligvis ingen der kan forestille sig at den her regering har tænkt sig.

Det vil sige, at det, forslaget i virkeligheden går ud på, er at ophæve eller underminere eller direkte bryde vores internationale forpligtelser. Det er jo det, der ligger i kortene; det er en underminering af Kyotoprotokollen; det er første skridt til at tilsidesætte, ligesom USA f.eks. har gjort det hele vejen igennem.

Det er ikke det eneste punkt desværre, hvor man kopierer præsident Bushs bestræbelse på at forhindre opbygningen af et internationalt retssamfund. Dette her er endnu en pind til Kyoto-protokollens ligkiste, og det er skammeligt, at Danmark, som ellers var et af foregangslandene på det her område med hensyn til at prøve på at få løftet den internationale indsats, nu er blevet et af de lande, der aktivt arbejder på at underminere projektet.

Jeg håber, at ministeren og hr. Kim Andersen i dag har haft lejlighed til at læse f.eks. de oplysende artikler, der er i aviserne om, hvordan gletsjerne rundtomkring i verden svinder ind. Adskillige kilometer gletsjere er allerede forsvundet. Men det gør tilsyneladende ikke noget indtryk på regeringsbænkene.

Vi, der har været med i Udvalget vedrørende Grønlandske Forhold, har også kunnet se, hvorledes disse klimaforandringer i Grønland er synlige med det blotte øje. Man behøver ikke engang videnskabsmænd til at lave lange papiranalyser. Man kan simpelt hen bare tage til Grønland, tage ud i terrænet og se, hvordan klimaforandringerne der ændrer Grønlands udse-

ende og naturgrundlaget i dette kæmpestore land, der har så stor betydning også for, om Golfstrømmen på et tidspunkt bryder sammen på grund af afsmeltning af indlandsis.

Men disse problemer, som vi står over for, er regeringen fuldstændig ligeglad med. Man ved, at de næppe vil indfinde sig i denne her regerings tid. Det bliver vores børn og børnebørn, der kommer til at stå, jeg havde nær sagt, i vand til knæene som følge af den politik, der føres. Men det er man ligeglad med; det er man fuldstændig ligeglad med, for nu gælder det bare kortsigtet om at dele ufinansierede skattelettelser ud til befolkningen og så ellers forgribe sig på de penge kasser, man kan forgribe sig på.

Det er så kortsigtet og kortsynet, at det virkelig gør ondt at se på, og jeg tror, jeg har antydnet, hvordan Enhedslistens holdning til det her lovforslag vil være, når der skal stemmes. Vi kan selvsagt ikke støtte det.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.59

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det fru Bodil Kornbek som ordfører.

Bodil Kornbek (KD):

Lovforslaget skyldes et EF-direktiv, som omhandler kvoter, og som nu skal implementeres i dansk lovgivning, og det er et system, som indføres i januar 2005.

Overordnet set kan Kristendemokraterne tilslutte sig, at Danmark indfører et system for handel med CO₂-kvoter. Vi mener, at det er en effektiv måde at nedbringe den danske CO₂-udledning på, så Danmark kan overholde målene i Kyotoaftalen.

Det nævnes i bemærkningerne til lovforslaget, at der skal udstedes 100,5 mio. CO₂-kvoter i perioden 2005-2007. Det svarer til en årlig udledning for de kvotebelagte virksomheder på 33,5 mio. t CO₂ i den nævnte periode. Dette er

altså en stigning på ca. 7 pct. i forhold til referencerperioden 1998-2002.

Vi mener, at denne kvote er for høj, og vi vurderer, at de positive miljømæssige effekter af forslaget bliver temmelig begrænsede, hvis der i det hele taget bliver nogen. Vi tvivler altså på, at de udmeldte CO₂-kvoter sammen med den øvrige politik på området vil være tilstrækkeligt til at sikre, at Danmark kan overholde de internationale forpligtelser.

Desværre har Folketinget ingen indflydelse på størrelsen af disse kvoter. Miljøministeren har jo allerede her den 31. marts uden at sende forslaget til høring fastsat kvoternes størrelse i den nationale allokeringssplan, som nu er sendt til Europa-Kommissionen. Det beklager jeg, fordi vi dermed heller ikke har haft en diskussion og dermed kunnet tage stilling til kvoternes størrelse, som jo netop er et afgørende aspekt i hele problemstillingen, når vi taler om kvoter.

Sammenfattende kan vi altså godt støtte, at vi har et system med CO₂-kvoter, men vi siger nej til lovforslaget, da vi ikke mener, at vi vil kunne stå inde for og også indfri de internationale forpligtelser, vi har. De udmeldte CO₂-kvoter er for høje. Vi støtter dermed ikke forslaget.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det hr. Martin Lidegaard som ordfører.

Martin Lidegaard (RV):

Det Radikale Venstre kan ikke tilslutte sig det fremsatte lovforslag. Det skyldes to ting.

Den første er, at lovforslaget simpelt hen ikke er godt nok, og det er det ikke, fordi regeringen har valgt at implementere denne her EU-aftale, som har et stort perspektiv i sig, på en måde, som er alt, alt for uambitiøs. Det gælder målsætningerne for reduktionen, men det gælder sådan set også tidsperspektivet.

Nu påberåber regeringen sig jo ulideligt og uafladeligt, at den tjener erhvervslivets interesser, beskæftigelses hensynet osv., og det er grunden til, at man har lagt det ambitionsniveau, man har. Men jeg tror, at hvis man går ud og spørger i det danske erhvervsliv, i hvert fald dem, som vi taler med på de møder, vi er til med industrien, er de også ret optagede af, hvad der egentlig skal ske på den anden side af 2007.

Det forholder sig jo sådan, at hvis man rent faktisk skal lave CO₂-besparende foranstaltninger, kræver det nogle investeringer, der har en langt, langt længere tidshorison end 2 år, og hvis man skal vurdere, hvilke former for inve-

steringer det kan betale sig at lave, så bør man også vide, hvad der sker på den anden side af 2007.

Det er altså lidt en strudsepolitik, regeringen fører på utrolig mange områder, som handler om miljø. Man tror, man tjener erhvervslivet bedst ved at køre en eller anden form for stop-go-politik, hvor man lukker øjnene for, at der snarligt, forhåbentlig, bliver et andet politisk flertal, og at man derfor risikerer at have en politik, som svinger hid og did i, stedet for at satse på nogle brede politiske forlig, som så ikke bliver præcis, som man kunne ønske sig, men som til gengæld bliver varige.

Det kan jo lade sig gøre. Det har vi set på energiområdet, når vi snakker om struktursiden, hvor vi så også fik miljøet med. Hvorfor kan det ikke lade sig gøre på de her områder, som jo også har meget stor betydning for Danmark, for erhvervslivet og for klimaet i dette tilfælde?

Den anden grund til, at Det Radikale Venstre ikke ønsker at støtte det lille skridt, som der jo så bliver taget med dette lovforslag, er simpelt hen, at vi ikke vil afskrive os muligheden for at kunne lave en bedre lov senere. Der ligger nemlig en enorm strategisk mulighed for at bruge det her kvotesystem, hvis vel at mærke - og det må vi alle sammen krydse fingre for - at Kyotoaftalen vil blive ratificeret også af Rusland. Hvis vi bruger det her kvotesystem på den rigtige måde, ligger der nogle enorme potentialer for at fremme de rigtige former for energi på en markeds effektiv måde, der næsten regulerer sig selv.

Kl. 13.05

Jeg kunne nogle gange fristes til at tro, at grunden til, at regeringen ikke ønsker at benytte CO₂-kvoterne strategisk, er, at man ikke har nogen strategi. For hver gang vi diskuterer den samlede CO₂-strategi for Danmark, altså hvordan vi skal opnå vores forpligtelser i Kyotoaftalen, er det, som om der er en fuldstændig larmende tavshed i regeringen. Man har fremlagt det, man selv kalder en strategi, men som er sådan et katalog over forskellige muligheder, man kan benytte, men man har jo ikke sagt: Så meget vil vi bruge til at nå den målsætning, sådan vil vi gøre det, og på denne her måde skal vi samlet opnå Danmarks målsætning.

Jeg fristes til at spørge ministeren, om han har nogen som helst anelse om, hvornår regeringen kan fremlægge en sådan strategi, og om det overhovedet vil ske i denne regerings levetid, eller om man efterlader til en kommende regering

at råde bod på det om 2 år. Det er ikke særlig lang tid.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det økonomi- og erhvervsministeren. Undskyld, der var en kort bemærkning, jeg overså.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal undskylde, at det var i sidste øjeblik. Men det var, fordi hr. Martin Lidegaard fik viklet sig ud i en forklaring om det positive i selve kvotesystemet. Nu er jeg ikke sikker på, at jeg opfattede, hvad det så får af konsekvens for Det Radikale Venstres stemmeafgivning i forhold til det her lovforslag. Det vil jeg godt spørge om.

Jeg vil også godt spørge: Hvis man laver et kvotesystem på den måde, at man både laver nogle enormt store kvoter, og så virker det jo ikke begrænsende, og indbygger en handel med kvoter, der indeholder varm luft, således som der var lagt op til også i EU's kvoteregulerings-system, så indbygger man jo ikke noget incitament til en egentlig begrænsning af CO₂-udslippet, og så kan man vel ikke sige, at kvotesystemet i sig selv er en god ting?

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Hele ideen om fleksible mekanismer, som er en del af Kyotoaftalen, groede ikke i den radikale baghave, men var en del af et større internationalt kompromis, som blev indgået, som i dag er et faktum, og som vi selv har været med til at sige ja til. Så jeg opfatter mere hr. Keld Albrechtsens spørgsmål som af lettere hypotetisk karakter.

Det, der for os nu er væsentligt, er, at man bruger de gode elementer i kvotesystemet. Man kan nemlig, hvis man bruger det rigtigt, lave nogle direkte incitament, sådan at forurenere betaler mere, de snavsede energiteknologier betaler mere, og de rene betaler mindre. Men den måde bruger regeringen det ikke engang på, havde jeg nær sagt.

Hvis man så bare sagde, at man ville tage en bestemt mængde uden for Danmarks grænser, men det gør man ikke. Det er i hvert fald Det Radikale Venstres holdning. Vi vil gerne tage noget uden for Danmarks grænser, vi synes faktisk, det er fornuftigt, og vi tror, at vi kan vinde endnu bedre energitiltag ved at tage visse elementer ind, som har en reel, gavnlig effekt på miljøet og på energien i f.eks. de østeuropæiske lande.

Det, vi vender os imod, er, at der ikke er et loft for, hvor meget der skal tages i udlandet, at der ikke er nogen klare målsætninger for, at hovedparten selvfølgelig skal tages herhjemme, for man skal jo altså fejre for egen dør, før man fejrer for andres.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg ved ikke, om jeg så har forstået det på den rigtige måde. Det lovforslag, ministeren har fremsat, også hvis vi ser det i sammenhæng med det næste lovforslag, er jo rensat for incitamenter til at begrænse udledningen. Det forstår jeg er en vurdering, vi er enige om.

Hvis der skal købes noget i udlandet, må det vel være sådan, at det også er Det Radikale Venstres opfattelse, at der må være vandtætte skotter, således at der ikke kan være varm luft i det, der måtte blive indkøbt i udlandet. Det skal være reelt forbrugsbegrænsende foranstaltninger, som så laves i udlandet, og ikke en eller anden ledig kvote, der bare betyder, at den samlede udledning i realiteten stiger.

Når jeg stiller de her spørgsmål, er det, fordi jeg synes, der opstod en utydighed i Det Radikale Venstres melding, men det kan være mig, der bare ikke har hørt ordentligt efter.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg beklager meget, hvis jeg ikke har udtrykt mig klart. Det er Det Radikale Venstres holdning, at man skal lægge sig fast på, at hovedparten af de danske CO₂-begrænsninger skal findes i Danmark, og at man skal bruge kvoterne til bl.a. at sørge for at få den begrænsning inden for dette lands grænser. En mindre del er vi så indstillet på at finde i udlandet.

Nu er der jo lidt forskel på de forskellige former for mekanismer, men det er klart, at hvis man laver investeringer både i ulande og i Østeuropa, skal det selvfølgelig være af en karakter, der giver nogle reelle CO₂-reduktioner, ikke varm luft-reduktioner, men noget, som forbedrer miljøet. Men så tror vi til gengæld også, at det kan være en udmærket idé at få eksporteret de teknologier på en fornuftig måde til udlandet osv.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg bemærkede, at den radikale ordfører afviste dette forslag i nogle meget generelle vendinger, og så benyttede ordføreren sig af det gode, gamle ordsprog om, at man skal fejre for egen dør, før man fejrer for andres. I overført betydning udlægger jeg det sådan, at den radikale ordfører mener, at der i det her forslag skulle have været flere og mere konsekvente indenlandske tiltag til nedbringelse af CO₂-udslip.

Hvis det er rigtigt tolket, vil jeg gerne bede den radikale ordfører om at forklare mig og det øvrige Folketing, hvad det er for nogle helt præcise, konkrete virkemidler, Det Radikale Venstre gerne havde set indført til nedbringelse af CO₂-udslip, og i givet fald med hvor meget mere end det, forslaget her lægger op til.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Det Radikale Venstre havde gerne set, hvis vi snakker om denne specifikke lovgivning, som vi altså gerne havde set som en del af en overordnet strategi, og hvis vi snakker om kvotelovgivningen - jeg forstår spørgsmålet sådan - at man overvejede at lave en fordeling af kvoter, der ikke tog udgangspunkt i, hvor meget virksomhederne har forurennet, men i, hvor meget vi ønsker, de skal forurene i fremtiden.

Det vil altså sige, at man også overvejede at give nogle af kvoterne til nogle af de teknologier og nogle af de energiproducenter, som ikke sviner så meget, som så vedværende indirekte, kan man sige, vil få en form for tilskud, som vil blive betalt af dem, der sviner mere.

Jeg tror ikke, at det behøvede at være særlig dramatisk. Jeg vil nødig lægge mig fast på et helt bestemt tal for, hvor meget der skulle til for at lave den finjustering i incitament, der gør, at man f.eks. fremmer brugen af gas på nogle af de store kraftværker, så vi vil få et fremtidsperspektiv, der hedder, at vi i Danmark ikke har kul som primær kraftkilde om 10-15 år.

Når jeg beder om det lange perspektiv, er det selvfølgelig, fordi jeg godt er klar over, at det er noget, der koster penge, og det er noget, som kræver en lang tidshorisont, hvis det ikke skal gå helt urimeligt ud over forbrugerne, beskæftigelsen osv. Netop derfor kan man ikke bare lade, som om problematikken ikke eksisterer, for det spørgsmål, som man omvendt kunne stille, er: Man får måske 5-6 pct. ud af den lov her, de re-

sterende 20 t skal man finde inden for de næste 5 år, hvor vil man finde dem?

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Der er det jo sådan, at vi først skal komme med et bud på det i 2006, når vi har set nogle erfaringer fra den lovgivning, vi forhåbentlig får vedtaget nu.

Nu kan jeg svare ordføreren med et andet ordsprog: Det synes, som om han nu løfter fanen så højt, at fødderne mister jordforbindelsen. Det er jo virkelig forslag holdt i generelle vendinger, som har stor samfundsøkonomisk betydning, det, som den radikale ordfører her nævner. Jeg synes, det kunne være meget interessant, hvis De Radikale ville konkretisere deres tanker sådan lidt mere præcist.

Så kunne det være interessant, og det vil jeg gerne støtte, at vi får lavet en samfundsøkonomisk beregning af, hvad det vil betyde for konkurrenceevnen, og hvad det vil betyde for arbejdspladserne. Jeg tror ligesom hr. Martin Lidegaard, at der kan være arbejdspladser at hente inden for energiteknologien, men jeg tror modsat også, at det på kort og mellemlang sigt vil have meget, meget betydelige negative konsekvenser for beskæftigelsen i de traditionelle erhverv og industrien.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Der er ingen tvivl om, at det er en udfordring af de større, vi står over for. Det er det jo, når man skal omlægge et helt energisystem, og det er jo det, vi taler om her, det er jeg meget enig med hr. Kim Andersen i.

Vi har lavet vores udkast til en overordnet CO₂-strategi, og det er rigtigt, det er overordnet, for vi sidder desværre ikke på Energistyrelsen i øjeblikket og kan derfor ikke gå helt ned i detaljer. Vores bud på de 20 mio. t, som vi jo under alle omstændigheder skal finde - så kan det være, at der kommer 5-6 t oveni - er helt groft sagt at sige, at de 10 mio. t, som vi eksporterer, må industrien selv finde. Så vil vi finde 5 mio. t på energibesparelser, herunder i transportsektoren, og så vil vi finde 5 mio. t på nye energiteknologier - det er sådan hovedbrikkerne - og så vil vi købe os til resten i udlandet.

Det er sådan hovedbrikkerne i det radikale forslag. Noget er dyrt, og noget er ikke dyrt. Det er ikke dyrt at lægge en vejskat på et erhverv, der selv beder om at få den lagt, for at det har

den samme konkurrenceevne ude som hjemme. Det vil i sig selv give 2,5 pct. for at tage et eksempel.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Så er det økonomi- og erhvervsministeren.

Kl. 13.15

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Lad mig indledningsvis takke for ordførernes bemærkninger til lovforslaget. Vi er jo kommet langt omkring, hr. Keld Albrechtsen var en tur helt omkring Bush, inden vi kom tilbage til Folketinget.

Jeg synes, debatten i dag viser, at der er behov for at huske baggrunden for det lovforslag om CO₂-kvoter, vi behandler i dag. Vi har i Danmark påtaget os en meget ambitiøs klimamålsætning, som regeringen står ved. Vi skal reducere udslippet med 21 pct. sammenlignet med 1990 i årene 2008-2012, og med så store reduktionskrav er det helt afgørende, at vi tilrettelægger vores indsats sådan, at vi får mest muligt miljø for pengene. Derved kan vi sikre grundlaget for både en fortsat økonomisk vækst og en høj beskæftigelse. Men jeg synes nok, efter at jeg har hørt nogle af ordførerne i dag, at med hensyn til beskæftigelsen - specielt hos dem, vi kalder blue collar people, altså ganske almindelige mennesker i mørke kedeldragter med skidt på fingrene hver dag - kniber det måske en lille smule med forståelsen.

Anvendelsen af et system med kvoter, herunder fleksible mekanismer, er efter regeringens opfattelse den metode, der bedst kan sikre, at vores klimaforpligtelser overholdes. Det er samtidig den metode, som kan sikre, at overholdelsen kan ske på en økonomisk forsvarlig måde, idet reduktionerne sker de steder, hvor det er økonomisk mest fordelagtigt. Mange indlæg i debatten tyder imidlertid på, at man ikke er opmærksom på, hvad der skal til for at sikre Danmarks opfyldelse af Kyotoforpligtelsen.

Jeg vil gerne have lov at sige i dag, at det er en misforståelse at tro, at de danske kraftværker vil formindske deres produktion og dermed deres CO₂-udledning, blot fordi der opstilles nye havmølleparker eller andre elproduktionsanlæg baseret på vedvarende energi. Denne misforståelse bygger på en antagelse om, at der i Danmark kun skal produceres en bestemt mængde el, men det holder altså ikke stik i dag, hvor vi har et frit, internationalt, liberaliseret marked.

Kraftværkerne vil producere, så længe den internationale markedspris på el overstiger omkostningerne ved elproduktionen, herunder udgifterne til kvotekøb. Det betyder dog ikke, at regeringen ikke synes, det er en god idé, og at det ikke er et godt forlig, der er indgået om vedvarende energi og mere forskning, udvikling og innovation, for selvfølgelig gør vi det. Men vi er nødt til at have nogle kvoter for at regulere tingene.

Jeg vil gerne sige, at indlæggene tyder på, at oppositionen overser, at lovforslaget skal gennemføre EU's kvotedirektiv, og at der dermed er tale om en bunden opgave. Regeringen har lagt stor vægt på at udforme lovgivningen, så der er en fornuftig balance mellem miljøhensyn på den ene side og hensynet til virksomhedernes konkurrenceevne - nu skal vi måske lade være med at bruge et ord som konkurrenceevne, men altså muligheden for at beskæftige ganske almindelige mennesker uden en høj uddannelse - på den anden side.

Regeringens lovforslag til kvotelovgivning er afbalanceret, og det bringer os på vej mod opfyldelsen af vores klimaforpligtelser. Indsatsen er tilrettelagt så omkostningseffektivt og fleksibelt som muligt, så der skabes råderum for vækst og nye arbejdspladser i Danmark.

Flere ordførere har kritiseret forslagets samlede kvote for udledning. Man har fremhævet, at kvoten er for stor, og at den er uden effekt, men jeg vil gerne sige, at jeg ikke er enig i den betragtning. Forslaget vil reducere udledningen med omkring 3 mio. t i forhold til udledningen sidste år - jeg gentager: Forslaget vil reducere udledningen med omkring 3 mio. t i forhold til udledningen sidste år - og med næsten 6 mio. t CO₂ om året i årene 2005-2007, så der er altså tale om en reduktion på 15 pct. af den forventede samlede udledning fra de omfattede sektorer.

Der er også nogle ordførere, der undervejs har kritiseret, at der sammenlignes med den forventede udvikling uden kvoter. Det er imidlertid efter min mening den eneste rigtige metode, når vi skal belyse effekten af et lovforslag. Den viser efter eksperternes bedste skøn den reelle miljøeffekt af lovforslaget, og jeg må også sige til ordførerne i dag, at jeg kan konstatere, at det er den samme måde, andre lande gør det på.

Kl. 13.20

Som det fremgår af lovforslaget, foreslår regeringen, at kvoten fastsættes således, at de virksomheder, som bliver omfattet af den nye kvoteregulering, samlet kan udlede 33,5 mio. t pr. år

i årene 2005-2007. Heraf bliver 30,8 mio. t tildelt som gratis kvoter til eksisterende virksomheder, 1,7 mio. t bliver auktioneret, og 1 mio. t er afsat i en vækstpulje til nye virksomheder. Puljen til nye virksomheder har regeringen fundet vigtig for at sikre, at der også under kvotesystemet skabes fleksibilitet til vækst og nye arbejdspladser. Det har vi ikke hørt en del af ordførere omtale særlig meget i dag, så det er blot sagt til orientering.

Jeg vil gerne sige, at den samlede kvote for årene 2005-2007 er fastsat på en sådan måde, at den både giver CO₂-reduktioner og giver virksomhederne rimelige konkurrenceforhold og rimelige muligheder for stadig at øge den beskæftigelse, der er så vigtig for alle. Det er, som om beskæftigelsen opfattes som noget, man bare kan betale sig fra, men jeg synes nu, det er rart at have et samfund, hvor det ikke kun er de 40 pct. bedst uddannede, der trækker resten af samfundet. Det at have et job hver eneste dag er et spørgsmål om at have respekt for sig selv og sine. Har man ikke et job, mister man selvrespekten, men jeg synes ikke rigtig, det er fremgået af nogen af de indlæg, jeg har hørt fra venstre side af salen i dag.

Med hensyn til tildelingen fra 2008 og fremefter har nogle ordførere påpeget, at lovforslaget ikke beskriver kvotetildelingen fra 2008 og fremefter. En sådan udmelding kan imidlertid ikke gives på nuværende tidspunkt. Den må bl.a. afvente afklaringen i EU frem til 2006. Det er jo netop på dette tidspunkt, at vi skal drøfte, om Danmarks Kyotoforpligtelse skal beregnes ud fra CO₂-udledningen i 1990, korrigeret for den store elimport i dette år. Endelig bør erfaringerne fra den første periode, der er en prøveperiode, også tælle med ved den fremtidige kvotetildeling.

Det, det drejer sig om nu, er at få systemet til at virke. Når systemet først virker, kan der drejes på håndtaget.

Det er vigtigt for regeringen at slå fast, at ved fastlæggelsen af principperne for kvotetildelingen i de kommende perioder vil der blive taget højde for de emissionsreduktioner, som følger af en aktiv indsats i den første periode. Det skal ikke komme virksomheder til skade, at de i den første periode nedsætter CO₂-udledningen i overensstemmelse med intentionerne i lovforslaget.

Det er helt rigtigt, som det er blevet fremhævet, at kvotetildelingen i anden periode vil blive lavere end i første periode. Men det er ikke et ar-

gument for allerede fra 2005 at give virksomhederne strammere kvoter og hermed begrænse deres konkurrenceevne, deres indtjeningsmuligheder og deres muligheder for at skabe job til ganske almindelige mennesker, og jeg vil gerne sige, at jeg er ganske tryk ved at overlade det til virksomhederne at træffe de beslutninger, der bedst sætter dem i stand til at klare de kvoteforpligtelser, der kommer fra 2008 og fremover.

Jeg vil gerne afslutte med at sige, at jeg håber, vi kan få afklaret en række af de spørgsmål, som er stillet i dag. Vi går frem mod en udvalgsbehandling, hvor der kræves svar på mange spørgsmål, som fru Aase D. Madsen sagde, og med de bemærkninger vil jeg anmode om en velvillig behandling af regeringens lovforslag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Vi har jo haft forskellige samråd, og ministeren har tidligere været fremme med disse påstande om beskæftigelsen og påstande om negative beskæftigelsesmæssige konsekvenser af oppositionens klimapolitik. Derfor havde jeg faktisk forventet, at vi ikke skulle høre en gentagelse af disse påstande, som vi fra oppositionens side jo klart har tilbagevist gang på gang, fra ministerens side i dag.

Jeg vil i al stilfærdighed bede ministeren bekræfte, at på trafikområdet, hvor der ikke gøres nogen indsats i regeringens politik, er der fra oppositionens side peget på en massiv udbygning af den kollektive trafik. Giver det færre eller flere arbejdspladser? Det giver naturligvis flere arbejdspladser og langt flere, end regeringen kan pege på. Og hvad med energibesparelser og udbygning af vedvarende energi i langt større skala, end regeringen har lagt op til? Giver det færre eller flere arbejdspladser? Det giver selvfølgelig flere arbejdspladser.

Kl. 13.25

Jeg opfordrer bare til, at vi får en saglig debat, hvor ministeren kan sige, at kollektiv trafik ikke er ministerens livret. Det er et politisk valg, men ministeren skal ikke stå her og hævde, at det ikke giver arbejdspladser.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg synes, det er ærgerligt, at når vi i dag har en debat om en kvoteregulering, der er et redskab til at få styr på den fremtidige klimapolitik, hører man bare fra oppositionens side: Duer ikke,

duer ikke, vi vil gøre en hel masse ekstra. Nu har vi et redskab, der gør, at vi i EU-systemet kan få tingene til at fungere, og jeg synes altså, der kræves et bedre svar end de hurtige overskrifter om, at man vil gøre noget ved transportsektoren.

Jeg skal sige til hr. Keld Albrechtsen, at det kunne da være spændende at høre de danske lastvognschauffører og danske vognmænd, der skal betale en ekstra afgift for at køre lastbil, samtidig med at de kan omregistrere til biler fra Luxembourg på luxembourgske nummerplader, fordi man ikke har de samme regler her. Vi vil have det herhjemme, vi kalder level playing field, og med hensyn til alle de virksomheder, der nu er omfattet af det, synes jeg, det kunne være rart at få svar på, om det er Midtjysk Farveri i Ikast, om det er Egetæpper, om det er NOVOPAN Træindustri, og om det er Dalum Papir eller lignende, der skal have nogle flere over nakken. Det kunne jeg godt tænke mig at høre.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er fuldstændig rigtigt, at vi har foreslået en afgift som den, man er ved at forberede i Tyskland for at få flyttet lastbiltransport over på skinnerne. Det giver en CO₂-besparelse, og det giver samtidig beskæftigelse, fordi pengene bruges til at udbygge den kollektive trafik. Det er ministeren bare ikke tilhænger af, men det er jo et politisk valg.

Men ministeren skal bare ikke forsøge at fremstille det, som om vores politik ikke giver beskæftigelse. Vores politik giver mange folk mere beskæftigelse end det CO₂-forslag, ministeren har fremsat. Det er bare det, jeg gør opmærksom på, og det kan ministeren ikke snakke sig ud af.

Det kan godt være, at ministeren ikke kan lide de forslag, vi stiller, fordi han rent politisk er imod den omprioritering af trafikken i retning af mere kollektiv trafik, som vi går ind for, men så kan han jo bare sige, at det vil han ikke være med til, fordi han hellere vil have, at det hele kører rundt på motorvejene. Men han kan ikke benægte den positive beskæftigelsesmæssige konsekvens af vores forslag.

Jeg kunne nævne energibesparelser, vedvarende energi, forskning og udvikling af ny teknologi til erstatning for benzinen, når olien slipper op. Hvorfor kaster man ikke 1 eller 2 mia. kr. ind i udviklingen af det projekt, så danske virk-

somheder kunne gå i front, når der skal nye drivmidler til som erstatning for benzinen? Vi har benzin tilbage til 10 eller 20 år, men det bekymrer regeringen sig overhovedet ikke om, og den beskæftigelsesmæssige gevinst, der ligger i det gigantiske projekt, lader vi andre lande hente.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at regeringen bekymrer sig netop om, at vore ressourcer i Nordsøen og andre steder ophører på et eller andet tidspunkt, og nu har vi sørget for, at der kommer nogle flere penge i statskassen, så vi har råd til at udvikle og give mere innovation.

Men der kræves altså et svar fra hr. Keld Albrechtsen: Er det Danisco, er det Gråsten Teglværk, er det Lundgaard Teglværk, er det dem eller nogle af alle de andre, der skal til at betale noget mere? Jeg synes egentlig, det spørgsmål kræver et svar.

Når der er tale om innovation og udvikling, har regeringen jo netop indgået et forlig om to havvindmølleparker og investeringer på 5 mia. kr. over de kommende år. Men det gør jo ikke noget, fordi vi har et liberaliseret marked, hvor vore kraftværker kan producere og sælge strøm på markedet og oven i købet tjene penge på det. Det gør måske lidt ondt på Enhedslisten, at der er danske virksomheder, der tjener penge, men det er altså en balance mellem at få det til at gå op med miljøhensyn og sørge for, at der stadig er arbejdspladser. Jeg ved godt, at hr. Keld Albrechtsen mener, det hele skal gå til alment byggeri og kollektiv transport, men der skal altså også være produktionsvirksomheder i Danmark i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg blev oprigtigt glad for ministerens tale om beskæftigelse, for jeg deler meget ministerens synspunkter om, hvor vigtigt det er at sikre beskæftigelsen i Danmark, og jeg håber, vi kan tage den ånd med over i drøftelserne af nogle af de mere substantielle spørgsmål om beskæftigelse, f.eks. skattepolitik, der måske trods alt har lidt større betydning for den fremtidige beskæftigelse end det, vi diskuterer her. Det er jo ikke en diskussion om opgavens omfang, men ude-

lukkende om, hvordan vi løser den bedst muligt.

Jeg synes, det er helt uforståeligt, at regeringen ikke ønsker at give så meget som et enkelt signal til det danske erhvervsliv og til de mennesker i blå kedeldragt, som ministeren taler om, om, hvad regeringen har tænkt sig at gøre i 2006. Der er nogle tekniske ting, man kan drage erfaringer af i forbindelse med kvoter, og det er fint nok. Man behøver ikke lægge sig helt fast på selve teknikken, men man bliver da nødt til at indikere, hvor man vil finde de 17-18 mio. t, vi som minimum skal finde i årene 2008-2012. Hvor har man tænkt sig at finde dem? De kommer jo ikke ud af den blå luft.

Kl. 13.30

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det er jo netop det, vi skal bruge dette lovforslag til. Vi skal få et kvotesystem til at fungere i Danmark. Vi har valgt, at danske virksomheder ikke skal have flere drag over nakken, end de skal andre steder, fordi vi lever i en international konkurrence.

Hr. Martin Lidegaard ved godt, at i dag presses danske produktionsvirksomheder til udflytning til Asien. Det er en udvikling, der er undervejs, og det kan vi ikke gøre ret meget ved ud over at forske og skabe nye arbejdspladser, og det er det, vi i gang med. Vi stabler en forskningsfond på 16 mia. kr. på benene af provenuet ved salg af statslige aktiver. Det kunne ikke blive for nordsøpengene, for det ville Det Radikale Venstre jo ikke være med til, og det beklager jeg. Det er her, blokeringen ligger.

Jeg vil blot sige, at jeg synes, vi har krav på svar på spørgsmålet, om Odense Stålskibsværft, Danish Crown og andre skal pålægges nogle flere afgifter. Jeg synes, det ville være rart, hvis man kom på banen, i stedet for at det kun er skåltaler om, at det her går ud over beskæftigelsen. Regeringen bekymrer sig meget om beskæftigelsen.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Som ministeren rigtigt påpegede før, kommer vi vidt omkring, og jeg vil gerne sige, at angående den statslige forskningsfond gælder det ikke kun nordsøolien; det gælder sådan set alt salg af det danske arvesølv. Men vi er med på at lave forskning, og vi har også et fuldt finansieret for-

slag til det, så det er ikke det, diskussionen handler om. Den handler om implementering og ikke om at lappe på regeringens finanspolitik.

I virkeligheden er det jo sådan, at virkeligheden dækker over en lang række variationer. Jeg vil gerne medgive ministeren, at der er enkelte industrier i Danmark, som det bliver meget svært at skærpe CO₂-kravene over for, men jeg håber også, ministeren vil medgive mig, at der også eksisterer industrier i Danmark, som - hvis de får tilpas lang planlægningshorisont, og hvis de kender deres investeringshorisont - faktisk stadig har meget at tage af. Det går ofte hånd i hånd med store energibesparelser, og det går ofte hånd i hånd med udvikling af ny teknologi, som også kan blive danske arbejdspladser til gavn.

Det, der sker, hvis man lægger sig i slipstrømmen, altså bag den generelle udvikling i Europa, er, at man aldrig får de fordele, der også er ved at være med i teknologiudviklingen. Hvis man derimod lægger sig en lille smule foran, får man også den benefit, det udbytte, der er ved at være forrest i udviklingen af ny teknologi. Det er kun den nuanceforskel, og jeg forstår ikke, at ministeren med sin bekymring for beskæftigelsen slet ikke interesserer sig for netop det.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg synes ikke, det er rigtigt, for både ministeren og regeringen bekymrer sig om de tiltag, der sker i den verden, vi lever i, og den konkurrencekraft, som danske virksomheder udsættes for, og det er også det, jeg på en stilfærdig måde har tilkendegivet gentagne gange her fra talerstolen i denne debat. Vi mener, at der stadig skal være job til dem, der ikke har studentereksamen, på danske industrivirksomheder og danske produktionsarbejdspladser.

Men hvorfor skal danske virksomheder have flere prygl, end de skal i de lande, vi konkurrerer med? Det kan alt andet lige kun gå én vej for de arbejdspladser, men det betyder ikke, at vi lukker øjnene for, at fremtiden ligger i, at vi er et vidensamfund, hvor der skal investeres flere penge i uddannelse, innovation og teknologispredning, hvor vi skal sørge for at få fyldt en tom forskningsskrænt op, og hvor vi skal sørge for at få flere penge til at udvikle nye teknologier.

Jeg mener faktisk, at når vi taler om energiområdet, er den aftale, der blev indgået den 29. marts, et godt skridt på vejen til at udvikle nye teknologier og til at give beskæftigelse i vindmøllebranchen i Vestjylland, hvor der også er folk uden en studentereksamen.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg har et spørgsmål, som jeg synes, det er væsentligt at få afklaret her i salen i dag.

Den 29. marts stillede jeg ministeren dette spørgsmål: Det bedes oplyst, om etablering af havvindmølleparker skal ses som et led i regeringens klimastrategi. Jeg fik til min store overraskelse et svar, der lød således: Havvindmølleparker er ikke en del af regeringens klimastrategi. Det lader vi lige stå et øjeblik, for jeg blev meget forbavset, da jeg slog op på side 15 i regeringens klimastrategi, hvor det udtrykkelig nævnes, at havvindmølleparker indgår i klimastrategiplanen. Kan vi få det lille mysterium opklaret i dag?

Kl. 13.35

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Ja, der står bl.a. på side 15, at for visse virkemidler som f.eks. havvindmøller vil der være et yderligere potentiale på længere sigt, og jeg vil gerne sige til fru Aase D. Madsen, at jeg mener faktisk, at den tredje generation af havvindmøller er med til at bidrage til ny teknologiudvikling i energisektoren.

Det, der har skilt dele af venstrefløjen og regeringen på dette område, var netop, at vi ikke ønskede at betale så mange penge, fordi det igen ville få virkning for forbrugerne, virksomhederne og arbejdspladserne. Nu har vi indgået et forlig om den tredje generation af havvindmøller, og det er et godt forlig. Men det ændrer ikke ved det faktum, at det, vi diskuterer i dag, er CO₂-kvoter, der skal være med til at regulere udslippet, og som jeg var inde på i min besvarelse til ordførerne, er vi for nærværende netop i den situation, at selv om havvindmølleparker betyder, at der produceres ren el i Danmark, lægger de ikke noget beslag på kraftværkerne, som i fremtiden skal være med til at bidrage til de lavere kvoter.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg kan ikke rigtig komme til bunds i det her, jeg fatter det ikke, men jeg kan jo stille spørgsmålet skriftligt igen: Er det er led i klimastrategien eller ej? Ministeren har også svaret på et andet spørgsmål, at det er et led i forsyningsikkerheden, så jeg er lettere overrasket - men o.k., det kommer jeg tilbage til.

I min ordførertale nævnte jeg, at så vidt jeg har hørt, vil andre EU-lande gennemføre kvotedirektiverne langt mere fleksibelt, end vi gør i Danmark med det lovforslag, vi sidder med i øjeblikket, og det kan jo få de alvorlige konsekvenser for virksomhedernes konkurrenceevne, som jeg også opremsede i min ordførertale. Hvordan vil ministeren egentlig på et tidligt tidspunkt i proceduren i EU sørge for, at Danmark ikke bliver taber i denne her sag? Jeg siger udtrykkelig på et tidligt tidspunkt, hvor der er muligheder for at gribe ind, så Danmark ikke sidder tilbage som duksedrenge i klassen med en meget stor økonomisk udgift til kvoter.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Der skal altid være en balance, og regeringen mener, der ligger en klar balance i dette forslag mellem miljøhensyn og beskæftigelsen i den del af dansk industri, som bruger megen energi.

Jeg kan selvfølgelig ikke garantere, hvordan andre lande i EU implementerer. Lov er lov, og lov skal holdes, og i Danmark vil vi implementere efter gældende regler, og nu har vi jo forsøgsperioden. Men jeg lægger ikke skjul på, at jeg kan være skeptisk over for, hvordan konkurrencen rammer danske arbejdspladser og europæiske arbejdspladser, f.eks. i forhold til Kina. Vi ved jo, at kommer 1 t CO₂ til at koste 50 kr., som er prisen på markedet i øjeblikket, når det bliver udbudt i EU, vil det komme til at belaste vore virksomheder med måske 2 øre pr. kW. Det er klart, at det vil belaste europæiske virksomheder, men danske virksomheder skal ikke rammes hårdere end øvrige europæiske virksomheder.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu har ministeren flere gange undervejs remset en række virksomheder op, og hvis vi i oppositionen skal kunne give svar på spørgsmålet, kan vi jo kun give det, hvis ministeren er villig til at

gå i forhandling om kvoteallokeringen og principperne for kvoteallokering.

Jeg må konkludere, at enten er ministeren hamrende ligeglad og siger, at det bare er retoriske spørgsmål, og at ministeren bare vil sige: Duer ikke, duer ikke, selv om han ved, at oppositionen har fremsat et forslag, som har været til behandling her i salen, eller også er der tale om en reel åbning, og at ministeren godt vil forhandle. Jeg vil gerne spørge ministeren: Er det kun et blålys, eller er ministeren reelt interesseret i at forhandle?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg har svært ved at udtale mig om, hvorvidt oppositionens forslag er et blålys, så det vil jeg ikke gå ind på, men jeg mener i hvert fald, at det, regeringen fremlægger her, er et afbalance-ret forslag. Jeg kan i hvert fald høre, at fra den ene side af salen bliver regeringen kritiseret for at vride armene for meget om på det danske erhvervsliv, mens den anden side presser regeringen og siger: Det her er slet ikke godt nok, vi vil have en endnu større reduktion.

Kl. 13.40

Når vi har lagt os fast på 33,5 mio. t som udgangspunkt for hele kvotesystemet, er det netop, fordi der stadig skal være arbejdspladser på Aalborg Portland, fordi der stadig skal være arbejdspladser på vores teglværker, og fordi der stadig skal være arbejdspladser på de metalvirksomheder, der beskæftiger folk uden en studentereksamen. Det er udgangspunktet. Men nu får vi udvalgsbehandlingen, og vi er selvfølgelig altid klar til at høre, hvad både Dansk Folkeparti og SF mener om denne sag. Men udgangspunktet er et afbalanceret forslag med respekt for miljøet på den ene side og respekt for arbejdspladserne på den anden side.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det var måske klogere, hvis ministeren baserede sig på den del af salen, som faktisk har bakket Kyotoprotokollen op, frem for at basere sig på den del af salen, nemlig DF, der har været imod den.

Men jeg mener ikke, ministeren svarede på spørgsmålet. Ministeren foretrækker altså den usikkerhed, der vil være for de virksomheder, ministeren står og snakker om, for der vil jo være usikkerhed. De aner ikke, hvad kvoterne

vil være efter 2007. Det er jo en kendsgerning med det udspil, der ligger fra regeringen, så regeringen vil altså hellere gamble med den usikkerhed, som er noget af det værste, virksomhederne kan komme ud for, end at tage en forhandling med oppositionen om, hvordan vi kan tilrettelægge et langsigtet flow, der ender med, at vi opfylder klimamålsætningen. Det har ministeren jo sagt vi skal.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jamen så er vi jo tilbage i diskussionen om, hvad der skal ske efterfølgende. Men vi må altså bruge de år til at få kvotesystemet til at virke.

Jeg tror nok, jeg kender svaret, hvis man spørger de virksomheder, som jeg har nævnt i dag, og som beskæftiger ganske almindelige mennesker i blå kedeldragter, om deres holdning: Foretrækker I den borgerlige regering, der sikrer nogle forhold, så I stadig kan producere og eksportere og skabe nye arbejdspladser, eller foretrækker I det, vi hører om, at andre vil tage endnu flere hårde tiltag i brug?

Regeringen vil altid være åben for dialog på dette område, men jeg mener som sagt, at det fremsatte forslag er udtryk for en balance mellem beskæftigelse og miljø.

(Kort bemærkning).

Erik Mortensen (S):

Op gennem 1990'erne - jeg nævnte det også i min ordførertale - skal jeg love for, at den daværende regering fik hug for de omkostninger, vi påførte erhvervslivet, men jeg vil godt lige citere OECD's konklusion på den politik, der blev ført op gennem 1990'erne:

»Der er intet, der tyder på, at de danske tiltag og udgifter på miljøområdet til dato har haft en negativ indvirkning på landets økonomi, vækst og den internationale konkurrenceevne. Tværtimod er miljøbeskyttelsen blevet et vigtigt salgsargument for den danske industri.«

Se, det var konklusionen over den forfærdelige politik, som SR-regeringen førte op gennem 1990'erne, og mit spørgsmål er selvfølgelig: Hvad har ændret sig afgørende fra dengang til nu?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Nu er der jo forskel på at føre erhvervspolitik i opgangstider og føre erhvervspolitik på et tidspunkt, hvor hjulene i dansk industri og industri i den vestlige verden er lidt i slæbe gear. Vi har oplevet, at it-boblen brast i 2000, vi har oplevet SARS, vi har oplevet Irak, og vi har oplevet mange andre ting, bl.a. 11. september, der har betydet, at produktionen i USA og Europa er gået ned.

Jeg glæder mig over, at analyser i World Economic Forum viser, at i denne regerings levetid har Danmark faktisk forbedret konkurrencekraften, og sådan skal det også gerne være i fremtiden, så vi kan skabe nye arbejdspladser. Men det betyder jo ikke, at jeg holder fast i de sorte arbejdspladser.

Jeg synes, der skal være plads til alle, og jeg mener ikke, vi skal tryne danske virksomheder mere, end virksomhederne i øvrige bliver i Europa. Vi er i en global konkurrence på nuværende tidspunkt, og regeringen vil gerne være med til at skabe nye teknologier og nye arbejdspladser. Men jeg synes, vi skal holde os til det, vi diskuterer i dag, og ikke forholde os til, hvordan den tidligere regering drev erhvervspolitik i 1990'erne.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Vi har jo på det seneste og også i dag her i salen fået bekræftet, at venstrefløjen svinger den ideologiske fane så højt, som man næsten kan. Man lader hånt om samfundsøkonomiske interesser, man lader hånt om virksomhedernes konkurrenceevne, og fastholdelse og skabelse af ganske almindelige, nye arbejdspladser ude i virksomhederne er et meget abstrakt begreb for venstrefløjen.

Kl. 13.45

For nylig afsluttede vi forhandlingerne om vandmiljøplan III her i Folketinget. Der så og hørte vi noget af det samme. Venstrefløjen fremlagde krav til vandmiljøplan III, som ville have medført, at vi havde mistet et stort milliardbeløb i valutaindtjening og ville have skabt 27.000 nye arbejdsløse. Er det tal og et scenarie, som ministeren kan bekræfte?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Nu må jeg sige, at jeg jo ikke helt kan udtale mig om, hvilke beregninger der ligger på miljøministerens bord, men det er da korrekt, at det er et tal, som jeg kan genkende fra debatten.

Jeg synes, det er svært, når vi står i en situation her fra den ene dag til den anden, og der er projekter, hvorom der bliver oplyst i pressen, at hvis ministeren vil aflevere x antal millioner til det område, så er der 6.000 arbejdspladser i det område.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi stadig væk sørger for at skabe nye arbejdspladser, ny industri i Danmark, og at vi så også sørger for, at de eksisterende produktionsarbejdspladser, der findes i Danmark med arbejde til ganske almindelige mennesker, har de samme konkurrencevilkår, samme »level playfield«, som de har i Europa.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Og så er det hr. Keld Albrechtsen i anden omgang. O.k., så tager vi den rigtige rækkefølge, og det er først fru Anne Grete Holmsgaard.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg synes, det er ærgerligt, at ministeren ikke vil forholde sig til hr. Erik Mortensens citat fra OECD fra 1999. For ministeren ved jo godt, at skærpede miljøkrav er blevet meget vigtige, når man tænker på, hvad vi skal leve af i de kommende år og i de kommende generationer.

Ministeren ved også, medmindre han bedrager sig selv, at det har været en gigantisk succes både miljømæssigt og beskæftigelsesmæssigt, at vi i Danmark i 20 år, ja, faktisk længere tid, i 25 år med stigende intensitet har satset på stigende energieffektiviseringer, tiltagende energieffektiviseringer, energibesparelser og udbygning med vedvarende energi. Det har skabt beskæftigelse; det har skabt valutaintjening; det har skabt os en platform for at kunne komme ud på verdensmarkedet på et område, hvor der er et kæmpe behov, og det har løst en række miljøproblemer. Og jeg synes, det er trist, at ministeren blokerer så meget, at han ikke vil gå ind i en dialog om det her.

Er der beskæftigelse i, at vi lukker øjnene i de næste 3 år og siger: Producer bare løs, og blæs på miljøet, vel vidende at kravene over for virksomhederne vil blive skærpet? Jeg går ud fra, at hr. Kim Andersen og ministeren er enige. Hr.

Kim Andersen har jo sagt, at man godt er klar over, at kravene vil blive skærpet i den næste periode. Er ministeren enig i det? Og hvis ministeren er enig i det, hvad forestiller han sig så?

Så har jeg nogle spørgsmål til forslaget i øvrigt. Er ministeren indstillet på, at der vil komme en halvårlig eller en årlig redegørelse, så vi her i Folketinget kan følge med i, hvordan det går med kvotehandling, og hvordan det går med at overholde de principper, der er lagt frem i den her lov og i allokeringsplanen? Er ministeren indstillet på det, eller skal Folketinget ikke have de oplysninger?

Det fremgår af allokeringsplanen, der er sendt til EU-Kommissionen, at den er sendt i indirekte høring til høringspartnerne. Hvad mener ministeren med det? Det er jo helt klart, at allokeringsplanen ifølge kvotedirektivet skal sendes i høring. Det er den ikke blevet.

Punkt 1: Hvorfor er den ikke blevet sendt i høring? Var det vigtigere at spille flink dreng over for EU-Kommissionen og overholde en dato end den demokratiske proces, hvor man sender i høring?

2: Hvorfor er det her ikke gjort klart i henvendelsen til Kommissionen?

3: Hvad mener ministeren med, at den er sendt i indirekte høring?

Kl. 13.50

Keld Albrechtsen (EL):

Når jeg synes, det er nødvendigt at tage en anden runde her, så er det på grund af de mildt sagt fantastiske udtalelser, som hr. Kim Andersen fandt det belejligt at kaste ind i debatten i en allersidste bemærkning formentlig i håb om, at ingen ville nå at tage til genmæle.

Jeg synes altså, at vi godt nok nu har nået det absolutte lavpunkt af kvalitet i folketingsdebatterne med hr. Kim Andersens udtalelse og påstanden om, at ministrene skulle have lavet beregninger i forbindelse med vandmiljøplanen, der viste, at der ville blive 27.000 flere arbejdspladse som følge af oppositionens vandmiljøforslag.

Nu var det rigtige tal for det første jo mindre. For det andet ser hr. Kim Andersen helt bort fra, og det fik han også at vide, da vi forleden havde samråd om det spørgsmål, så han ved godt, at det, han siger, ikke er korrekt, at da man havde regnet på det en dag mere i regeringen, stadig væk under en række horrible beregningsforudsætninger, som regeringen selv havde indsat i beregningerne, så måtte man erkende, at det kun var halvdelen af det tal, man var nået frem

til. Man var nået ned under 10.000. Nu skal vi jo have det regnet grundigt igennem, til vi skal have folketingsdebat om vandmiljøet, og så vil man nå frem til et plus, for så får vi også rensset ud i de politisk valgte beregningsforudsætninger, som miljøministeren havde sat ind i det.

Derfor vil jeg da godt sige til økonomi- og erhvervsministeren, at jeg ikke håber, der er et tilsvarende skræmmeregnestykke på vej på det her område. Vi drøftede det også under samrådet, og dér forstod jeg, at ministeren trods alt var mere tilbageholdende på det punkt end miljøministeren, men risikoen for, at en minister begynder at lave sådan noget klampeværk, som miljøministeren var ude med, og som hr. Kim Andersen viderebringer, endda med forkerte tal i forhold til ministerens egne oplysninger, foreligger jo.

Jeg siger bare det her, fordi jeg synes, det er en meget ubehagelig tendens, vi ser i partiet Venstre til at bruge manipulerede talberegninger som politisk debatinstrument, og det må være meget ubehageligt for de embedsmænd, der får besked på at gennemføre sådan nogle politisk betingede beregninger, at blive trukket med ind i sådan et cirkus. Så jeg vil bare opfordre hr. Kim Andersen til at holde op med at arbejde på den måde.

Så skal jeg bare sige til ministeren, som bliver ved med det der med, at hans forslag til CO₂-kvotelov skulle medføre en begrænsning - jeg tror, at det blev nævnt under samrådet - at det er den form for begrænsning, der går ud på, at hvis man havde regnet med at tage 10 kg på, men kun tager 5 kg på, så har man i virkeligheden tabt sig 5 kg. Det er i kort form sådan cirka, hvad ministerens forslag går ud på.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg har alene brugt den argumentation og de tal, som er kommet frem under de to åbne samråd, der har været i Folketingets Energipolitiske Udvalg om den her sag, men jeg anerkender, at der i forbindelse med vanskelige problemstillinger som vandmiljøplan III og den her sag naturligvis er nogle beregningsrisici. Så derfor er der fra min side ingen grund til, at jeg skal klynge Enhedslisten op på helt specifikke tal, men talstørrelserne er som angivet af mig, og de er fra de åbne samråd i Energipolitisk Udvalg.

Jeg må altså konkludere på baggrund af hr. Keld Albrechtsens indlæg her i anden ordførerrunde, at hr. Keld Albrechtsen kan være lidt

uenig i noget beregningsgrundlag og i resultatet af nogle talstørrelser, men han er grundlæggende enig i, at venstrefløjens krav til vandmiljøplan III ville medføre tusindvis af nye arbejdsledige i dette land, og at hr. Keld Albrechtsen var parat til at betale den pris for at få sine ideologiske markeringer igennem.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ikke, at hr. Kim Andersen hører ret godt efter. Jeg understregede jo faktisk, at når disse tal bliver regnet igennem på seriøs, objektiv vis, så ville de vise sig at give et plus beskæftigelsesmæssigt og ikke et minus.

Og så indrømmer hr. Kim Andersen jo nu, at han faktisk ikke selv har læst tallene. Han baserer sine oplysninger på noget, han fik at vide i et åbent samråd, som jeg husker det, nogle oplysninger givet af formanden for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, hr. Eyvind Vesselbo, der kom med nogle forkerte oplysninger, oplysninger, der blev berigtiget under samrådet, hvor hr. Kim Andersen sad og hørte på, at disse oplysninger blev berigtiget, og hvor han så alligevel nu viderebringer dem til Folketinget og befolkningen i denne her debat.

Det er det, jeg klandrer hr. Kim Andersen, som oven i købet erkender, at han ikke selv har læst disse tal. Det er da simpelt hen et debatniveau, der er uanstændig lavt. Kan det virkelig passe, at hr. Kim Andersen bare viderebringer forkerte oplysninger fra hr. Eyvind Vesselbo, som det stod klart for alle på samrådet var forkerte?

Kl. 13.55

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Nu er det efterhånden ved at være klart for mange, at venstrefløjens krav til vandmiljøplan III-forhandlingerne var så ideologiske og vidtløftige, at de notorisk ville medføre store ekstrakomkostninger og deraf aflede mange flere arbejdsløse. Det forstår jeg at det også gjorde for hr. Keld Albrechtsen, da han erfarede, at det var konsekvensen, at det blev et overordentlig stort problem, og hr. Keld Albrechtsen har efterfølgende brugt mange kræfter på at finde undskyldninger og undslå sig, hvad der er fakta i denne sag.

Derfor er jeg også meget tilfreds med, at regeringens ministre på det seneste åbne samråd om denne sag gav tilsagn om at få gennemført kon-

sekvensberegninger af venstrefløjens forslag. Man er nu gået i gang med at finde ud af, hvad det vil have af samfundsøkonomisk betydning, hvad det vil have af afledet negativ beskæftigelseseffekt. Så vi får jo opklaret tingene, når de beregninger foreligger.

Jeg tror, at hr. Keld Albrechtsen desværre nok må begynde at indstille sit sind på, at de beregninger kun vanskeligt og med politiske kunstgreb, som jeg ikke går ind for skal gennemføres i embedsverdenen, vil medføre et resultat, der viser et plus for hr. Keld Albrechtsens ideologiske fanetog, således som hr. Keld Albrechtsen nu prøver at stå og påpege over for Folketingssalen og dermed over for befolkningen.

Det er et forsøg på grov manipulation pakket ind i hr. Keld Albrechtsens evindelige bekymringer.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, at det eneste, der nu står krystalklart, er, at hr. Kim Andersen kommer med et forkert tal, 27.000, som aldrig har figureret nogen steder. Så må han indrømme, at han ikke selv har sat sig ind i materialet, så han faktisk ikke ved, om det tal, som han bringer frem her, nogen sinde har været rigtigt - hvad det jo altså ikke har.

Han kan ikke tilbagevise min oplysning om, at han har fået det fra hr. Eyvind Vesselbo, som gav det på et samråd, hvor det blev tilbagevist. Det eneste, der står klart på nuværende tidspunkt i den her debat, er, at hr. Kim Andersen viderebringer forkerte oplysninger, som han selv ved er forkerte.

Alt det andet skal vi nok vende tilbage til i vandmiljødebatten, og så skal jeg nok påvise over for hr. Kim Andersen, at oppositionens forslag til vandmiljøplan ikke alene vil forbedre vandmiljøet ganske dramatisk, men vil også give en positiv beskæftigelsesmæssig virkning.

Og så vil jeg bare håbe, at ministeren vil forklare, hvad det nu er for en skrækberegning, han har lovet hr. Kim Andersen, der nu også skal laves på energiområdet. Den fik jeg at vide at jeg godt kunne se frem til, for den vil endnu en gang vise, hvilken katastrofe oppositionens politik ville føre landet ud i med hensyn til beskæftigelsen. Det er meget venligt, at hr. Kim Andersen giver os en varsling om det projekt.

Vi ved godt, hvordan sådanne beregninger laves. Vi har gennemhullet dem én gang, og vi skal nok også gennemhulle dem igen, hvis det er det, ministeren pønser på i forhold til energien.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Nu har jeg ikke sådan tænkt mig at begynde at åbne en debat omkring vandmiljøplanen, men gå lidt tilbage til debatten i dag omkring kvoterne og de spørgsmål, som ordførerne nu stiller her i anden runde.

Det er da rigtigt, at vedvarende energi, energibesparelser og lignende har skabt nye arbejdspladser i Danmark, jo, det er jeg da fuldstændig enig i. Men det hæfter jo ikke til - og det er også et svar til hr. Keld Albrechtsen - om jeg havde nogen plan om, hvad det ville koste af arbejdspladser, hvis man skærpede på de forskellige virksomheder. Men jeg skal da lige hilse og sige, at de mennesker, der driver virksomheder som Aalborg Portland, har været noget bekymrede for, hvad det betyder for deres virksomhed, hvad det betyder i omkostningsniveau for deres virksomhed, hvad det betyder i konkurrenceevne i et marked, der ikke kun er Europa, mens der er danske arbejdspladser gemt i Aalborg Portland.

Hertil kommer jo, at Aalborg Portland faktisk er med til på en meget miljøvenlig måde at forsyne Aalborg by med fjernvarme.

Så vi har selvfølgelig også været bekymrede både for Aalborg Portland, for Dragsbæk Margarinefabrik, Novoplan Træindustri, Midtjysk Farveri osv. osv.

Så stiller fru Anne Grete Holmsgaard mig et helt klart spørgsmål om, hvorvidt ministeren vil bidrage enten med en halvårlig redegørelse eller en årlig redegørelse. Til det vil jeg sige, at de partier, der nu stemmer for det her lovforslag, som regeringen har fremsat, jo har en mulighed for at indgå en aftale med ministeren om, hvilke redegørelser der skal komme som følge af lovforslagets vedtagelse. Men ellers svarer en minister jo altid på det, som Folketinget spørger om.

Kl. 14.00

Så forstår jeg det på den måde, at der er en kritik af, at allokeringsplanen ikke har været i høring. Nu er vi ved at være ude i teknikken, men jeg kan blot sige, at allokeringsplanen er en integreret del af det lovforslag, vi behandler, og lovforslaget har været i høring, men det er muligt, at jeg skal komme med et skriftligt svar og blot her tilkendegive, at det altså er en del af det lovforslag, vi behandler i dag.

Afsluttende vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg har godt hørt historier, også da jeg var til et samråd, om nogle, der tabte sig og ikke tabte sig og lignende, men det, jeg må konstatere,

er, at det her forslag vil reducere udledningen med omkring 3 mio. t i forhold til udledningen sidste år. Jeg ved ikke, om det så betyder, at man har tabt sig 3 kg, men det er mit svar på det.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil gerne have at vide: Hvad er ministerens egen holdning til, at Folketinget og andre uden for Folketinget skal have mulighed for at følge med i, hvordan det går med kvotehandlerne, hvordan det går med kvoterne for de enkelte, der har fået tildelt kvoter, eller om det skal afhænge af, om vi i oppositionen stemmer for eller imod? Hvad er ministerens egen holdning? Skal det holdes skjult, eller skal det være åbent tilgængeligt? Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er: Er det korrekt, at allokeringssplanen ikke er sendt til høring, inden den er sendt til Kommissionen? Hvis ja, er det så ikke korrekt, at det er et brud på kvotedirektivet?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Til det sidste vil jeg gerne svare, at jeg ikke kan komme det nærmere, end at allokeringssplanen er en integreret del af lovforslaget, og lovforslaget har været i høring. Danmark har som et land, der har opført sig korrekt, afleveret allokeringssplanen til tiden.

Med hensyn til, om ministeren ønsker at skjule en hel masse: Jeg ønsker ikke at skjule noget. Jeg vil godt have en diskussion af, hvad det skal være for en redegørelse, og hvordan folk skal blandes ind i det her. Jeg har intet behov for at have en lukkethed om, hvordan det går med vores kvoter.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kan forstå på det sidste, at det var et ja til, at der i hvert tilfælde kommer en årlig redegørelse.

Med hensyn til høring: Er det ikke korrekt, at allokeringssplanen er sendt direkte til Kommissionen og derefter til Folketinget, men ikke er sendt i høring, inden det skete?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det kan godt være, at det er svært at forstå, hvad ministeren siger. Det er så måske min fejl. Jeg si-

ger jo netop, at allokeringssplanen har været en integreret del af lovforslaget, og lovforslaget har været i høring. Hvis fru Anne Grete Holmsgaard spørger, om man har skrevet en speciel allokeringssplan og sendt den i høring, er det nok korrekt, at den ikke har været i høring.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu erkender ministeren så i virkeligheden, at det er korrekt, at den ikke var sendt i høring.

Jeg vil godt spørge ministeren om disse beregninger, disse skrækberegninger, som hr. Kim Andersen har bestilt hos ministeren. Jeg synes nemlig ikke, at ministeren rigtig svarede på, om han havde tænkt sig at opfylde hr. Kim Andersens ønske om en sådan skrækberegning. Kunne vi få det tilsagn fra ministeren om, at hvis der går sådan en beregning i gang, skal vi være enige om, hvilke beregningsforudsætninger man tager udgangspunkt i, hvis man skal beregne oppositionens politik, således at man ikke tillægger os alle mulige ting, som vi ikke har foreslået? F.eks. har vi jo ikke foreslået, at Aalborg Portland alene skal bære alle kvotereduktioner. Der vil også være andre, der skal deltage.

Man kan jo lægge forudsætningerne forskelligt, og så kan man få det regnestykke ud af det, som man ønsker. Derfor vil jeg bare gerne bede ministeren give tilsagn om, at der selvfølgelig ikke bliver lavet beregninger med nogle beregningsmæssige forudsætninger, som vi andre ikke kunne drømme om at stille forslag om.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg besvarer mange spørgsmål som minister, også fra hr. Keld Albrechtsen, og de spørgsmål, som ordførerne retter til ministeren, svarer ministeren på.

Med hensyn til, hvilke forudsætninger der skal beregnes ud fra, kan man jo lave masser af forudsætninger, masser af beregningsmetoder. Så sent som i går blev jeg præsenteret for en beregning på, at hvis man ville investere nogle få millioner kroner i et projektovre i Vestjylland, skabte det 6.000 arbejdspladser.

Kl. 14.05

Jeg må sige, at der kan laves mange beregninger, men der er ingen tvivl om, at denne kvoteordning vil medføre stigende elpriser for alle danske virksomheder og alle danske forbrugere.

Det er klart, at hvis elprisen stiger, forringer vi danske virksomheders muligheder for at konkurrere. I sidste ende betyder det på ganske almindeligt dansk et tab af arbejdspladser.

Jeg kan ikke begynde her fra talerstolen i dag at bevæge mig ud i nogle beregningsforudsætninger på det ene og det andet og det tredje. Jeg svarer på de spørgsmål, og er der nogen, der vil have lavet nogle beregninger på noget, så gør ministeriet det efter bedste evne, om det så er hr. Keld Albrechtsen, der kommer, eller det er hr. Kim Andersen, der kommer.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det sidste svar synes jeg er fair og ordentligt. Så vil jeg foreslå, at vi løser problemet på den måde - det ved jeg så ikke om ministeren synes er en god idé, men det må hr. Kim Andersen formentlig også kunne være tilfreds med - at hr. Kim Andersen sender et brev til ministeren, hvori hr. Kim Andersen skriver, hvilke beregningsforudsætninger der skal indgå i den beregning, som han vil have foretaget.

Så er det hr. Kim Andersens ønske, der bliver imødekommet af ministeren på det grundlag, hr. Kim Andersen ønsker, og så har vi andre mulighed for at se de præcise beregningsforudsætninger, for de står i hr. Kim Andersens brev. Så kan vi jo meddele offentligheden og ministeren, om vi synes, det er udtryk for, hvad oppositionen går ind for eller ikke går ind for, og så kan vi korrigere det. Så får vi til sidst opstillet et beregningsgrundlag, der giver et retvisende billede af, hvad det egentlig er, oppositionen foreslår.

Jeg synes, det kunne være udgangspunkt for et udmærket samarbejde om at få lavet nogle beregninger.

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil endnu en gang gentage, at vi foretager selvfølgelig de beregninger, som vi bliver bedt om i ministeriet; det gør vi den ene gang efter den anden.

Nu vil jeg gerne sige, at det ikke er hr. Kim Andersen, der mest belaster mit system i forbindelse med besvarelser af spørgsmål til og beregninger i ministeriet.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Det er jo ganske forunderligt, nærmest absurd, at høre hr. Keld Albrechtsens indlæg. Hr. Keld Albrechtsen får det til at fremstå, som om jeg nu har bedt ministeren om beregninger af konsekvenserne af oppositionens forslag til kvoteditivlov.

Det, jeg snakkede om vi ville få beregninger på, var det, der blev bestilt på det seneste åbne møde i Det Energipolitiske Udvalg, nemlig om CO₂-kvoteloven. Da gav regeringens ministre tilsagn om, at der ville blive foretaget nogle beregninger af konsekvensen af det, som oppositionen har været fremme med.

Jeg er ikke her i dag kommet med noget ønske om noget specifikt i forhold til diskussionen med hr. Keld Albrechtsen. Men det er typisk for Enhedslistens og venstrefløjens argumentatoriske manipulationsform. Vi er her vidne til, hvordan man i mangel af egne argumenter får påduttet andre et eller andet, som de aldrig har sagt.

I øvrigt vil jeg spørge ministeren, om det så ikke er sådan, at det er mest hensigtsmæssigt, at hvis der er nogen, der ønsker svar på nogle vanskelige spørgsmål eller ønsker nogle beregninger, beder man ministeren om at få dem, og hvis det kan lade sig gøre, får man dem fra ministerens system på et fagligt og hæderligt grundlag. Sådan har vi vist arbejdet hidtil.

Er ministeren ikke enig med mig i, at det er klogest, at vi fortsætter på den måde med tillid til det embedsværk, der er bag enhver minister, sådan at det ikke skal spændes for hverken hr. Keld Albrechtsens eller andres vogn, inklusive min?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg kan jo sige, at når vi på energiområdet besvarer et spørgsmål, er det gerne formanden for Energipolitisk Udvalg, der sender spørgsmålene over, når de er formuleret, og så svarer jeg selvfølgelig tilbage til udvalget. Sådan er det i dag, sådan vil det være i morgen, og sådan vil det være i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Nu vi er ved skrækberegningerne, vil jeg gerne have et svar fra ministeren på, om det ikke er korrekt, at jeg gang på gang også igennem de åbne samråd, som vi har haft både med miljøm-

nisteren og økonomi- og erhvervsministeren, har bedt om at få de miljøomkostninger, der ligger på energiområdet fra den forrige regerings tid - så kan man sige skrækberegninger en gang til.

Man kan så kalde det et bestillingsarbejde, men det er i hvert fald ikke et bestillingsarbejde fra regeringen, det er fra Dansk Folkeparti. De beregninger har jeg ikke fået endnu. Igennem et helt år har jeg bedt om dem, så sent som i marts måned og på de sidste samråd.

Kl. 14.10

Jeg ved godt, at det er miljøministerens ressort, men det drejer sig også om økonomi- og erhvervsministerens ressort. Jeg har stadig væk ikke fået de beregninger. De er meget væsentlige også i forbindelse med det forslag, vi har på dagsordenen i dag. Vil ministeren sørge for at få fremmet, at vi får de beregninger af omkostningerne på det område?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg er bekendt med, at det, fru Aase D. Madsen henviser til, er nogle spørgsmål og beregninger, der hører under miljøministeren. Jeg ved, at miljøministeren er i fuld sving med at løse den opgave, som fru Aase D. Madsen har sat ministeren på, ligesom der svares på spørgsmål fra alle, som er medlem af dette Ting. Jeg kan desværre ikke sige, hvor vi er henne tidsmæssigt, men jeg ved, at miljøministeren på samrådet udtalte, at man hver dag arbejder på at finde en løsning på den problemstilling.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Energitpolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 229: Forslag til lov om ændring af afskrivningsloven, ligningsloven, lov om kuldioxidafgift af visse energiprodukter og lov om afgift af svovl. (Den skattemæssige behandling af CO₂-kvoter og tilpasninger af CO₂-afgiften for det kvoteomfattende brændselsforbrug).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 14/4 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lars Christian Lilleholt (V):

Dette forslag tager stilling til den skattemæssige behandling af CO₂-kvoterne.

I dag behandles de mange forskellige kvoter, vi kender inden for landbrug og andre steder, meget forskelligt. Derfor er der også brug for, at man inde for det her område kigger på, hvordan kvoterne skal behandles rent skattemæssigt, og derfor er der også behov for, at vi får fastsat ganske særlige regler for den skattemæssige behandling af CO₂-kvoterne.

Der er række forhold, der skal tages stilling til, bl.a. den skattemæssige behandling af gratis tildelte kvoter, fradrag i forbindelse med salg og i forbindelse med, at kvoterne anvendes. Derudover sker der også med det her lovforslag en tilbagebetaling af CO₂-afgiften på de områder, der bliver særligt berørt af indførelsen af CO₂-kvoterne.

Venstre kan støtte lovforslaget.

Erik Mortensen (S):

Lovforslaget her er jo skræddersyet til det foregående lovforslag, som vi lige har behandlet, og rent teknisk set har vi ingen problemer med det. Det ser fornuftigt ud.

Jeg må så sige på vegne af Socialdemokraterne, SF og Kristendemokraterne, at vi ikke ønsker at forholde os til forslaget, som det ligger i øjeblikket, netop fordi det er koblet direkte til det foregående lovforslag. Vores stillingtagen afhænger derfor helt klart af, hvorvidt det er muligt via en forhandling at få ændret det første forslag i en positiv retning. Det er altså en udmelding om en pause.